

PIASTUN

MIESIĘCZNIK MIESZKAŃCÓW GMINY Miejsce Piastowe

Jubileusz Szkoły Podstawowej w Głowience

Dzień Samorządu - str 3

I Komunia św. w naszych parafiach - str 18 - 19

Jubileusz SP w Głowience - str 21 - 36

OD REDAKCJI

Oddajemy dziś do rąk Państwa kolejny - czwarty już - numer naszego pisma samorządowego z nadzieją, że czasopismo to powoli umacnia swoją pozycję na naszym lokalnym rynku wydawniczym i chętnie sięgacie Drodzy Czytelnicy po każdy kolejny numer „Piastuna”. Jak

zapewne zauważacie powoli zmienia się charakter gazety myślę, że z korzyścią dla tego wydawnictwa.

Od bieżącego numeru zmienia się redaktor naczelny, którym została Barbara Bocianowska.

Życząc nowemu redaktorowi wielu ciekawych tematów i polotu w redagowaniu gazety powołanej do życia właśnie po to, by znajdowały się w niej sprawy dotyczące naszej wspólnoty samorządowej.

W imieniu własnym jak i całego zespołu redakcyjnego w tym miejscu chcę podziękować za dotychczasową pracę na tym stanowisku Magdalenie Świerczyńskiej.

Nie jest to jedyna zmiana w „Piastunie”. Współpracę z nami podjęła również Halina Pleśniarska wiele lat związana z naszą gminą z racji swojej długoletniej pracy pedagogicznej w Szkole Podstawowej w Miejscu Piastowym – pełnić będzie rolę korektora

W bieżącym numerze sporo miejsca poświęciliśmy Szkole Podstawowej w Głowience, a to z racji jej wspaniałego jubileuszu: 150-lecia krzewienia oświaty, 70-lecia funkcjonowania obecnego budynku Szkoły Podstawowej, 20-lecia nadania szkole imienia Benedykta Wierdaka. Mam nadzieję, że materiał ten zainteresuje nie tylko mieszkańców tej miejscowości. Relację z obchodów jubileuszowych zamieścimy w kolejnym numerze „Piastuna”.

Poza tym polecamy nasze stałe rubryki, do których zapewne zdążyliście się już Państwo przyzwyczaić. Życząc przyjemnej lektury w pogodne majowe dni pozostaję w przekonaniu, że chociaż w części spełniamy Wasze oczekiwania, czego najlepszym dowodem są otrzymywane od Was życzenia, za które w imieniu całej redakcji serdecznie dziękuję. Oczekujemy także na konstruktywne uwagi do naszego, wspólnego przecież, pisma.

Janusz Węgrzyn

Nasi Radni

Wiktor Skwara
Przew. Rady Gminy
radny Targowisk

Ryszard Lenik
Z-ca Przew. Rady Gminy
radny Wrocanki i Niżnej Łąki

Teresa Sznajder
radna Wrocanki i Niżnej Łąki

Stanisława Uliasz
radna Rogów

Maria Glazer
radna Rogów

Kazimierz Urbaniak
radny Rogów

Janusz Koszyła
radny Głowienki

Piotr Jureczko
radny Głowienki

Piotr Węgrzyn
radny Miejsca Piastowego

Andrzej Wilga
radny Miejsca Piastowego

Aleksander Mercik
radny Targowisk

Jacek Dobrzański
radny Targowisk

Marek Bajger
radny Łęźan

Ireneusz Masłyk
radny Łęźan

Stanisław Lorenc
radny Widacza i Zalesia

DZIEŃ SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 czerwca 2000 r. ustanowiono dzień 27 maja Dniem Samorządu Terytorialnego. Wybór tej daty nie był przypadkowy, bowiem 27 maja 1990 r. odbyły się pierwsze w pełni demokratyczne wybory samorządowe do rad gmin i miast, które były równocześnie pierwszymi w pełni wolnymi wyborami w Polsce po II wojnie światowej. Osiem lat później zakres ważnych społecznie przemian ustrojowych państwa został rozszerzony. Wprowadzono bowiem dodatkowo - na poziomie lokalnym - samorządowy powiat, a na poziomie regionalnym samorządowo-rządowe województwo.

Dzisiaj w działalności samorządu terytorialnego ma swój bezpośredni i pośredni udział wiele tysięcy obywateli. Idea samorządności uruchomiła społeczną aktywność i przyczyniła się do tworzenia podstaw społeczeństwa obywatelskiego. Możliwość decydowania o własnych potrzebach i samodzielnego realizowania gospodarczych przedsięwzięć w znaczący sposób wpłynęła na zmianę wizerunku polskich gmin. Widać to także w naszej gminie. Nowe drogi (choć tutaj jest jeszcze wiele do zrobienia), wodociągi, sieć kanalizacyjna, przedsięwzięcia w ochronie środowiska, służbie zdrowia, oświacie, nowe obiekty użyteczności publicznej i sakralnej dobrze świadczą o wykorzystaniu potencjału tej wspólnoty samorządowej, jaką jest gmina. Pozytywne zmiany w jej wizerunku zauważają w sposób szczególny ci, którzy po latach nieobecności przyjeżdżają w rodzinne strony. Stwierdzają krótko: „Nie do poznania”. Zadbane domy, ład i porządek w obejściach, nie mówiąc już o pięknych kwiatowych ogródkach, ukwieconych balkonach. W tym względzie jest cicha, ale zdrowa konkurencja. Jako tubylców cieszą nas na pewno takie opinie, bowiem jest to po trosze zasługa nas wszystkich: kolejnych gospodarzy gminy, sołtysów, radnych, ale i zwykłych obywateli, którzy dzięki zaangażowaniu i ciężkiej pracy budują lepszą jakość życia swojej „małej Ojczyzny”. Samorząd bowiem to przecież ludzie najbliżej siebie mieszkający: to sąsiedzi – ci z za płotu i ci z sąsiedniej gminy, miasta, powiatu. Samorządność to odpowiedzialność nie tylko za siebie, lecz także za sąsiada, szkołę, drogę za wszystko, co wspólne. Każda cegielka w tej szczególnej budowie jest ważna, praca każdego indywidualnie, ale i wysiłek zbiorowy.

Kiedy w 2000 r. ustanowiono Dzień Samorządu Polska nie była jeszcze członkiem Unii Europejskiej, bowiem jej pełnoprawnym członkiem stała się dopiero 1 maja 2004 roku i trzeba przyznać, że wykorzystwała i w dalszym ciągu wykorzystuje wszystkie możliwości związane z wejściem w strukturę Unii. Było to nowe wyzwanie i nowe obowiązki. Trzeba z wielką satysfakcją stwierdzić, że postawa samorządowców i ogółu mieszkańców pozwoliła na pełne korzystanie z fun-

duszy europejskich, skierowanych zarówno na rozwój infrastruktury, jak też inwestowania w kapitał ludzki. Na miarę możliwości gminy, a zwłaszcza posiadanych środków finansowych, wykorzystano tę szansę, jaką stworzyła nowa sytuacja, dla poprawy jakości życia jej mieszkańców. W gminie Miejsce Piastowe osiągnięte zostały wymierne rezultaty. Dotyczyły one przede wszystkim tych spraw, na które społeczeństwo jest szczególnie uciążliwe: poprawa infrastruktury drogowej, bezpieczeństwo i porządek, problemy związane z bezrobociem oraz opieka zdrowotna i społeczna. Wiele uwagi poświęcono również edukacji i kulturze – w tym ostatnim zagadnieniu prowadzona była m. in. ożywiona wymiana kulturalna nie tylko z najbliższymi sąsiadami (Słowacja, Ukraina, Węgry), ale np. z Włochami i Francją.

Mamy świadomość, że gmina Miejsce Piastowe jest gminą szczególną: leży na przecięciu szlaków komunikacyjnych w pobliżu znanych uzdrowisk – Iwonicza i Rymanowa Zdroju. Ma „swojego” błogosławionego. W czerwcu 2005r. odbyła się beatyfikacja założyciela zgromadzenia księży michalitów ks. Bronisława Markiewicza. Jego osoba i jego dzieło ściąga do Miejsca rzesze pielgrzymów. Gmina ma swoje zabytki: dwór ziemiańskiego rodu Trzecieckich, zespół dworski w Targowiskach; zabytkowe kościoły: z 1600 r. w Rogach i 1770 r. we Wrocance. Posiada również urokliwą trasę turystyczną „Szlakiem kapliczek w Rogach”. To tylko najważniejsze. Historia oraz dotychczasowe dokonania zobowiązują, ale na tym poprzestać nie można. Ważny jest dzień dzisiejszy, ale ważna jest przyszłość. W tej obywatelskiej pracy na co dzień ważny jest dorobek pokoleń, lokalne więzi, samoorganizacja, ciągła praca, samodoskonalenie się i służba ludziom.

Z okazji Dnia Samorządu Terytorialnego tym wszystkim, którzy podjęli trud działania dla wspólnego dobra: wójtowi, przewodniczącemu Rady Gminy, wszystkim radnym, sołtysom, pracownikom samorządowym, członkom regionalnych i lokalnych związków i stowarzyszeń samorządowych wyrażamy szacunek, uznanie i podziękowanie. Wyrażamy jednocześnie przekonanie, że nie zabraknie im sił i dobrej woli, aby w dalszym ciągu poprawiać warunki życia, aby zmieniać wygląd wsi, sołectw, w których żyją obywatele świadomi swoich praw, ale także swoich obowiązków.

„Małe miejscowości, aby stały się małą ojczyzną ukorzoną, muszą mieć do tego ludzi pasjonatów. Nie tylko dziarskich biznesmenów i obrotnych polityków, lecz także tych, którzy małe ojczyzny poświęcają. Społeczność obywatelska musi mieć swoją historię, bo bez tego jest społecznością tylko techniczną w sprawie nawierzchni dróg i oczyszczalni. Pozyteczną, lecz bez duszy”

O tym także warto pamiętać.

(Rab)

PIASTUN

MIESIĘCZNIK MIESZKAŃCÓW GMINY MIEJSCE PIASTOWE

Z czasopismo zarejestrowane w Sądzie Okręgowym w Krośnie pod numerem Pr.3/07

WYDAWCA:

GMINNY OŚRODEK KULTURY W MIEJSCU PIASTOWYM

38-430 Miejsce Piastowe, ul. Dukielska 2b, tel: (0-13) 435-30-74

ZESPÓŁ REDAKCYJNY: Janina Gołąbek, Izabela Drobek, Barbara Jureczak-Luśtak, Małgorzata Machnik,

Kazimierz Kozioł, Leszek Zajdel, Agnieszka Józefczyk, Magdalena Penar, **korektor - Halina Pleśniarska**

REDAKTOR NACZELNY: Barbara Bocianowska **SEKRETARZ RED. - Zbigniew Mazur**

Redakcja zastrzega sobie prawo adiustacji i skracania materiałów. Ogłoszenia i reklamy przyjmuje sekretariat redakcji. Za treść ogłoszeń i reklam redakcja nie odpowiada.

e-mail: piastun@vp.pl

DRUKARNIA
C.m-Net

38-430 Miejsce Piastowe
ul. ks. Br. Markiewicza 25b
tel./fax (013) 43 393 26
tel. kom. 0 502 223 1394
e-mail: comdrukarnia@poczta.fm

Nakład 1500 egz.

POZNAJ SWOJEGO DZIELNICOWEGO

W numerze majowym prezentujemy Państwu kolejnych dzielnicowych, pracujących na posterunku Policji w Miejscu Piastowym. Przedstawiliśmy wcześniej Witolda Cwynara, dzisiaj kolejni dwaj funkcjonariusze, dbający o nasze bezpieczeństwo, na pomoc których zawsze możecie Państwo liczyć.

fot. Zbigniew Mazur

Młodszy aspirant Robert Durał

W policji pracuje od 1989 r. Pierwsze trzy lata przepracował w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Krakowie, a od 1991 r. zatrudniony na Posterunku Policji w Miejscu Piastowym. W 1996 r. ukończył Szkołę Podoficerską w Krakowie, a w 2003 r. Szkołę Aspirancką w Katowicach.

Jego rejon to miejscowości: Wrocanka, Głowienka i Niżna Łąka.

fot. Zbigniew Mazur

Aspirant Sławomir Dzidziul

W służbie od 19949 r. W latach 1994-1997 pracował w Komendzie Stołecznej Policji w Warszawie.

Od 1998 r. do dziś piastuje funkcję dzielnicowego na Posterunku Policji w Miejscu Piastowym. W 1996 r. ukończył Szkołę Podoficerską w Słupsku, w 2003 r. Szkołę Aspirancką w Katowicach. Jego rejon to Łężany, Targowiska, Zalesie i Widacz.

„MAJÓWKA W ŁĘŻANACH”

W sobotę 19 maja 2007 r. Stowarzyszenie Promocji i Rozwoju Sołectwa Łężany zorganizowało festyn-majówkę. Była to pierwsza tego typu impreza tej działającej zaledwie od kilku miesięcy organizacji.

Prezentacje przygotowanych atrakcji zapoczątkował występ łązańskich przedszkolaków przygotowanych przez Iwonę Jurczyk oraz Agnieszkę Zawojską-Sokołowską. Następnie swe umiejętności teatralne, wokalne i taneczne zaprezentowali uczniowie kl. II ze szkoły podstawowej pod kierunkiem ich wychowawcy Renaty Strączek. Duże brawa zebrała kapela „Piasty”, która wystąpiła z ciekawym repertuarem pieśni ludowych. Dodatkową atrakcją stanowiły prezentacje krośnieńskiej sekcji bieszczadzkiej grupy

GOPR, członków Aeroklubu Krośnieńskiego oraz łązańskiej drużyny OSP. Przedstawiciele tych grup bardzo ciekawie opowiadali o swojej pracy, umiejętnościach, zaprezentowali sprzęt, jakim się posługują. Od spadochroniarzy uczestnicy majówki dowiedzieli się, że pierwszy skok jest najłatwiejszy!

Prezentacje te, oprócz zgromadzonych mieszkańców, śledzili też zaproszeni goście: wicestarosta powiatu krośnieńskiego Andrzej Guzik, Grażyna Ostrowska z Biura Promocji Starostwa, wójt gminy Marek Klara, dyr. ZOZ-u Ryszard Buczek, Małgorzata Sebastianka, dyr. szkoły podstawowej Teresa Zamorska, proboszcz parafii ks. Eugeniusz Niezgoda, radny Marek Bajger, przew. KGW Małgorzata Ziemiańska oraz prezes Kółka Rolniczego Karol Moskał, prezes OSP w Łężanach Krzysztof Omachel.

Nie miałym zainteresowaniem cieszyła się loteria fantowa, z której całkowity dochód, o czym poinformował prezes Stowarzyszenia Ireneusz Masłyk, przekazany zostanie na rzecz przedszkola w Łężanach. Przez cały czas trwania imprezy można było wybrać „coś dla podniebienia”, korzystając z obfitego zaopatrzonego bufetu, czy też ze stołu potraw tradycyjnych, przygotowanego przez panie z KGW. Ogromnym wzięciem cieszył się tu chleb ze smalcem oraz proziaki z masłem.

Organizatorzy zadbali też o odpowiednią oprawę muzyczną tego wieczoru. Przy muzyce zespołu „Genesis” uczestnicy imprezy bawili się doskonale do późnych godzin nocnych.

B. Jurczak-Luśtak

Minęła 216. rocznica uchwalenia Konstytucji 3 Maja. „Witaj majowa jutrzeńko”

„W imię Boga, w Trójcy Świętej Jedynego.
Stanisław August, z Bożej łaski i woli Narodu Król Polski
(...)”

Uznając, iż los nas wszystkich od ugruntowania i wydoskonalenia konstytucji narodowej jedynie zawisł (...), dla dobra powszechnego, dla ugruntowania wolności, dla ocalenia ojczyzny naszej i jej granic, z największą stałością ducha, niniejszą konstytucyję uchwalamy i tę całkowicie za świętą, za niewzruszoną deklarujemy...”

W końcu XVII wieku Rzeczpospolita stała nad przepaścią. Magnaci mieli niemalże całkowitą kontrolę nad państwem. Korzystając ze swoich wpływów wśród najbiedniejszej szlachty i kupując jej głosy, skutecznie blokowali wszelkie reformy. Powodowało to zamieszanie, pogłębiało anarchię i coraz bardziej osłabiało Polskę, a skorzystali z tego władcy sąsiednich mocarstw. W roku 1772 doszło do I rozbioru Polski.

Kiedy jednak Rosja, zajęta wojną ze Szwecją i Turcją, musiała osłabić nacisk na Polskę, a układ sił wewnętrznych nie dawał już przewagi tradycjonalistom, grupa polityków patriotów podjęła trud ratowania państwa.

W 1788 r., za zgodą Rosji, powołany został tzw. Sejm Wielki, którego ukoronowaniem była ogłoszona 3 maja 1791 roku Ustawa Rządowa. Tekst konstytucji przygotowano w ścisłej konspiracji, a jej współautorami byli, między innymi, marszałek Stanisław Małachowski, Ignacy Potocki, Hugo Kołłątaj i Stanisław Staszic. Przyjęciu konstytucji sprzyjała nieobecność wielu posłów przeciwnych reformom. Po kilku godzinach obrad, w atmosferze entuzjazmu, dokument uchwalono przez aklamację, czyli powszechną zgodę, bez liczenia głosów.

Konstytucja naprawiała ustrój państwowy Rzeczypospolitej, znosząc liberum veto, wolną elekcję i odsuwając od wpływów politycznych magnaterię. Odtąd tron polski miał być dziedziczny. Rozszerzyła uprawnienia mieszczan i deklaraowała opiekę nad chłopstwem, co było pierwszym krokiem w kierunku zniesienia poddaństwa chłopów i nadania praw wyborczych tej najbardziej wyzyskiwanej klasie społecznej. Powołano urząd Straży Praw – główny organ władzy wykonawczej. Ustawa znosiła podział Rzeczypospolitej na Koronę i Litwę, wprowadzała wspólne wojsko i skarb.

Do historii przeszła pod nazwą Konstytucji 3 Maja i była pierwszą w Europie, a drugą na świecie (po Stanach Zjednoczonych) ustawą zasadniczą regulującą organizację władz państwowych oraz prawa i obowiązki obywateli.

Niestety, to wielkie dzieło Sejmu Czteroletniego zostało wkrótce obalone przez konfederację targowicką (1792), popieraną przez Rosję. Pomimo to konstytucja miała ogromny wpływ na kształtowanie świadomości wielu pokoleń Polaków. W czasach niewoli stała się przedmiotem dumy, była symbolem nieśmiertelnych i zawsze odradzających się sił narodu.

Jan Paweł II, przemawiając 8 czerwca 1991 r. do polskich parlamentarzystów, powiedział o Konstytucji 3 Maja: „Nie sposób nie dziękować Bożej Opatrzności za to, że dokument taki stanął u progu ostatnich dwóch stuleci naszego histo-

rycznego bytowania. Zdumiewa on dojrzałością zawartej w nim prawdy i mądrości. Przemawia w nim dusza narodu – a raczej wielu narodów, które stanowiły wraz z Polakami ówczesną Rzeczpospolitą – narodu, który czuje zagrożenia pochodzące nie tylko z zewnątrz, ale także z wnętrza własnych poczynań i działań. Umiłowanie wolności przerodziło się w nadużycie wolności. I oto twórcy konstytucji odkrywają ten „zbiorowy obowiązek”, jakim musi stać się całe społeczeństwo, jeśli chce zabezpieczyć swoją wolność i swój byt.”

Święto związane z uchwaleniem Konstytucji 3 Maja obchodzone było jako narodowe niemal od początku istnienia niepodległej Rzeczypospolitej (1918). Zniesione przez komunistyczne władze PRL-u, przywrócone zostało przez Sejm III RP 6 kwietnia 1990 r.

26 kwietnia br. Sejm przyjął uchwałę, w której postowie składają „hołd Polakom i Litwinom, twórcom Konstytucji 3 Maja, testamentu Rzeczypospolitej Obojga Narodów, zbudowanej wokół praw i swobód obywatelskich, tolerancji, wolności wyznania, pokoju i opartej na zasadach równości i współpracy pomiędzy dwoma europejskimi państwami.”

Uchwałę o identycznej treści przyjął Sejm litewski. W tym roku po raz pierwszy także na Litwie obchodzono święto Konstytucji 3 Maja.

Próżno by szukać w przeszłości dokumentu tak bliskiego sercom Polaków. Jeśli i my zechcemy dać wyraz temu, że nie jest nam obojętna historia naszego narodu, to być może 3 maja w 2008 roku w naszej gminie zobaczymy więcej biało-czerwonych flag.

Magdalena Penar

26 MAJA – DZIEŃ MATKI

„Nie ma jak u mamy” to tytuł jednej z piosenek. Piosenka mówi, że u mamy jest dobrze i bezpiecznie, jednak rola matki nie należy do łatwych. Rolę dla matki pisze i weryfikuje samo życie. Często wymaga od niej wielu wyrzeczeń i poświęceń, jeśli chce dobrze wychować swoje dzieci.

Każdy z nas zdaje sobie sprawę, jak wiele zawdzięcza matce. Jednak zabiegani, w toku codziennych spraw i problemów, nie zawsze potrafimy znaleźć czas, by okazać mamie naszą miłość i wdzięczność. Jest jednak taki jeden, szczególny dzień w roku, w którym możemy i powinniśmy te zaległości nadrobić - to 26 maja, Dzień Matki, obchodzony w Polsce już od 1923 roku.

To święto jest okazją do podziękowania matce za trud włożony w nasze wychowanie: za spracowane ręce, za gorące serce przepełnione szczera, bezinteresowną

miłością i za łzę, którą ociera, gdy nikt nie widzi. Składane w tym dniu życzenia są wyrazem naszego szacunku i wdzięczności za wszystko, co od niej otrzymaliśmy.

Kiedyś pięknie powiedziano o niej: „Jest jedno imię pośród imion świata, jedno jedyne promieniste imię. Pachnie w nim stara przygarbiona chata i szeptają ściany w sercu tchnącym rytmem. Brzmia w nim (...) chwile bez troski, jasne, radosne, tęskniące. I tyle wspomnień, snów prześnionych, tyle łez i uśmiechów, burz i słońca. Imię najśodsze i najbardziej święte. Świecące jasno pośród życia mroku. Miłośnię, słodko sercem uśmiechnięte, budzące zachwyt i łzę rzewną w oku. Gdy kto chce zamknąć w jednym tylko słowie, grom uczuć jasných do granic ostatka, niech przykleknąwszy to imię wypowie jedno, jedyne, przenaświętsze MATKA”.

Agnieszka Józefczyk

Z okazji zbliżającego się Dnia Matki „Piastun” składa wszystkim Mamom z naszej gminy najserdeczniejsze życzenia i dedykuje wiersze:

MÓWIĄC MAMO

Gdy mówisz MAMO
niech w twoim głosie
brzmi miłość i wdzięczność.
Gdy mówisz MAMO
poruszasz strunę
cudownego dźwięku.
W tym słowie się mieści
twój płacz
gdy na świat przybyłeś
twój uśmiech
gdy do piersi się tuliłeś.
To ta jedyna
co ci życie dała
te najdroższe ręce
które cię tuliły
to ta jedyna
która nie zdradzała
i ręce
co nie odmówiły.
Matka - Mama - Mateńka
to słońce - gwiazda - jutrzienka.
To słowo święte
wzywasz je w potrzebie
i magiczne
jak talizman cenny.
W tym słowie
twego serca bicie
bo MATKA - znaczy - życie.

(Zofia Kobylecka)

Nasza mama (fot. Jan Staniek)

Ręce

Twoje ręce mamusiu
dobre jak szafirek po deszczu
jak czajki towarzyskie
przyniosły mnie na świat
kołysały
ustawiały na podłodze
sadały na stołku
mówiły że motyl dzwoni
że młodych grzybów nie sposób rozeznac
uczyły trzymać łyżkę by nie trafiła do ucha
rozdźniać klon od jaworu
prowadziły przy oknie po ciemku
po ziemi co czernieje jak szpak
suche i ciepłe
za słabe
żeby wyprowadzić mnie z tego świata

(Jan Twardowski)

GMINNE OBCHODY DNIA STRAŻAKA

W tym roku zorganizowanie gminnych obchodów Dnia Strażaka przypadło jednostce Ochotniczej Straży Pożarnej w Targowiskach. 6 maja 2007 r., na placu przy Domu Ludowym, zebrały się delegacje jednostek OSP z terenu Gminy Miejsce Piastowe.

Uroczystości zostały poprzedzone mszą świętą, odprawioną w kościele parafialnym pod wezwaniem Świętej Małgorzaty w Targowiskach. Mszy, w intencji strażaków i ich rodzin, przewodniczył ks. wikariusz Wiesław Sztucki, a życzenia druhom strażakom złożył ks. proboszcz Tadeusz Dudzik. Po mszy kompania honorowa i poczty sztandarowe wraz z orkiestrą dętą OSP Targowiska udały się na plac uroczystości przy Domu Ludowym. Kompania honorowa składała się z przedstawicieli wszystkich OSP Gminy Miejsce Piastowe. Dowódca uroczystości, naczelnik OSP w Targowiskach druh - Adam Jurczak, złożył meldunek przedstawicielowi Komendy Miejskiej PSP w Krośnie - starszemu kapitanowi Markowi Ryszowi. Otwarcia uroczystości dokonał Prezes Zarządu Gminnego ZOSP RP w Miejscu Piastowym druh - Kazimierz Węgrzyn.

Ponadto swoją obecnością uroczystość zaszczylicili inni zaproszeni goście i przedstawiciele władz: Wójt Gminy Miejsce Piastowe - Marek Klara, Przewodniczący Rady Gminy - Witold Skwara, radni - Jacek

Obchody dnia strażaka (fot. Agnieszka Józefczyk)

Dobrzański i Aleksander Mercik, proboszcz wsi Targowiska - ks. Tadeusz Dudzik, ks. wikariusz Wiesław Sztucki, komendant gminny OSP - druh Józef Sidor, sekretarz Zarządu Gminnego ZOSP RP - druh Bernarda Binkowicz.

Obecna była także delegacja zaprzyjaźnionej OSP ze Słowacji. Po oficjalnych uroczystościach wszystkie delegacje spotkały się na wspólnym obiedzie i zabawie.

*Agnieszka Józefczyk
Józef Sidor*

Słowacki św. Florian na górze Cergov

W piękną, majową niedzielę delegacje strażaków niemal z całej naszej gminy, wybrały się na Słowację, by tam świętować Dzień Św. Floriana. Spotkanie strażackich drużyn odbyło się niedaleko Bardejowa, na Górze Cergov (1040m.npm.).

Już od godzin porannych mieszkańcy z okolicznych miejscowości leżących u podnóża góry, całymi rodzinami, pieszo, wędrowali na szczyt, by tam wspólnie przyjemnie spędzić czas. Na początek uroczystości proboszcz z Osikova odmówił modlitwę i pobłogosławił strażackie drużyny. Strażacy w galowych mundurach korowodem, przeszli w stóp figury św. Floriana, która znajduje się na szczycie góry. Pochylając przed kapliczką sztandary, oddawali swojemu świętemu patronowi pokłon. Lśniły w słońcu śnieżnobiałe koszule, błyszcząły odznaczenia

cd na str 8

Po podpisaniu umowy

fot. Janina Gołąbek

na strażackich mundurach, srebrzyły się i złociły herby na sztandarach było naprawdę pięknie.

Po tej podniosłej i uroczystej musztrze zapanował radosny, swobodny nastrój. Wszyscy wiemy, że strażacy potrafią się dobrze bawić. Z każdej strony zaczęła rozbrzmiewać radosna muzyka i wesołe śpiewy. Szczodrze i ochoczo goszczono Polaków. Każda drużyna z Polski rozsiadła się u swojego słowackiego *ogniowego druha*, przy domkach letniskowych. Polacy i Słowacy, razem pospołu, zacieśniając przyjaźnie, dobrze się bawili.

fol. Janina Gołębek

Bezpośrednio – na trawie, wśród biesiadujących grup, występowały zespoły ludowe, zarówno te śpiewacze, jak i taneczne. Było barwnie, gwarnie i wesoło. Na występach jednak się nie skończyło. Rozśpiewanych ludzi nie trzeba było prosić i namawiać do zabawy.

fol. Janina Gołębek

Nam Polakom, co począć – trudno było nadrobić dość ubogi repertuar śpiewaczy wielkim animuszem. Dopiero gdy usieliśmy wszyscy razem w jednym kręgu (tak jest zawsze różnie), mogliśmy pośpiewać do woli polskie piosenki. Słowacy dzielnie nam towarzyszyli, śpiewając z nami o góralu, któremu żal było odchodzić ze

stron ojczystych, ze świerkowych lasów i hal i tych potoków srebrzystych... Na szczycie góry, w promieniach zachodzącego słońca ta pieśń stała się jakby swoistym naszym hymnem. Gdzieniedzie, między drzewami, prześwitywało niedaleko położone (14 km w linii prostej) górskie pasmo graniczne, za którym była już Polska. Słońce zachodziło, więc nastął czas powrotu. Długo potem w uszach brzmiała nam jeszcze wesoła muzyka, a przed oczami tańczyły obrazy pięknej przyrody, pomieszanej z barwnym folklorem, naturalnie do niej należącym. Spotkanie przypominało organizowane w Rogach *Święto Pieśni Ludowej* z tą tylko różnicą, że tam wszyscy członkowie zespołów ludowych, mieszkańcy i organizatorzy tworzyli wspólnie tę piękną, wesołą majówkę. Starostowie wsi, wspólnie ze swymi mieszkańcami, z księżmi i z posłami, umieli cieszyć się tą chwilą i dobrze ją wykorzystać. Odpowiadając na nasze pochwały, powiedzieli: *jak się trzeba modlić, to się modlimy, jak trzeba pracować, to pracujemy, a jak się bawimy, to się bawimy.*

Tego samego dnia w godzinach porannych, po wysłuchaniu mszy św. w Osikowskim kościele, delegacja z Rogów podpisała w tamtejszym urzędzie gminy przygraniczne porozumienie. Na pięknie opracowanym dokumencie obie strony zobowiązały się do współpracy w dziedzinie kultury, sportu i wspólnej wymiany doświadczeń. W imieniu Polaków dokumenty podpisali: przedstawiciel Gminy Miejsce Piastowe - wójt Marek Klara oraz przedstawiciel Rogów – sołtys Stanisław Muszyński. Ze strony Słowacji podpisy złożyli: przedstawiciele wsi Osikov: starosta Stanislav Biros oraz zastępca starosty Jozef Stefancin. Po podpisaniu porozumienia przedstawiciele władz powiesili na wieszakach krawaty i garnitury, ubrali turystyczne stroje i poszli pieszo, wspólnie ze wszystkimi, na szczyt góry Cergov. Wieś Rogi rozpoczęła współpracę, ale jak się zdążyłam zorientować, wiele miejscowości naszej gminy ma już rozległe i owocne kontakty przygraniczne.

W dzisiejszej Europie granice są otwarte i bardzo przyjazne – warto więc je przekraczać, by poznać życie sąsiadów i pochwalić się tym, z czego jesteśmy dumni w naszej ojczyźnie. Opisując na łamach *Piastuna* to piękne spotkanie, chciałam Państwa już dziś zaprosić w lipcu do Rogów na *Kochanówkę*. Organizowane tam czwarty raz z rzędu *Święto Pieśni Ludowej* ma również swoisty klimat i charakter. Ci z Państwa, którzy już byli, wiedzą, że warto wyjść na górę w Rogach, pośpiewać piosenki i nacieszyć się pięknem przyrody w pełnym rozkwicie. W tym roku przyjedzie do nas na tę plenerową imprezę wspaniały zespół ludowy, właśnie ze Słowacji, z Osikowa. My mamy swoją *Kochanówkę*, oni mają górę Cergov, warto wspólnie pośpiewać...

Janina Gołębek

TURNIEJ SZACHOWY ROGI 2007

W ostatnią niedzielę odbył się w Rogach turniej szachowy w popularnej formule tzw. szachów aktywnych z przyśpieszonym tempem gry. Organizatorzy turnieju: Gminny Ośrodek Kultury w Miejscu Piastowym i Ludowo – Uczniowski Klub Sportowy „Burza” Rogi zadbali o nagrody pieniężne (I nagroda - 250,00 zł), co skłoniło wielu mocnych graczy do udziału w zawodach. O randze turnieju najlepiej świadczy udział mistrza międzynarodowego i dwóch mistrzów FIDE z rankingiem

powyżej 2 350 pkt. Zwyciężył Michał Skalski z Zelmera Rzeszów, a jego przewaga nad pozostałymi szachistami była dość wyraźna. O pozostałe premiovane miejsca toczyła się zacięta walka, a sprawa podziału nagród była otwarta do ostatniej rundy. Oprócz szachistów z tytułami i kategoriami wystąpiła, nieliczna niestety, grupa szachistów – amatorów z Targowisk, Widacza i Rogów. W sumie w turnieju wzięło udział 66 zawodników.

Oto czołówka turnieju: (szczegółowe wyniki znajdują się na internetowej stronie Podkarpackiego Związku Szachowego: www.pkzszach.org)

Turniej Szachowy w Rogach (fot. Janina Gołąbek)

1. Skalski Michał	M	Zelmer Rzeszów	8	pkt
2. Markiewicz Jerzy	M	Pasjonat Dańkowiec	7	pkt
3. Czernicki Bogdan	KM	Drogowiec Karków	7	pkt
4. Kalinin Oleg	MM	Pasjonat Dańkowiec	7	pkt
5. Michalski Olaf	KM	Sanowia Lesko	6,5	pkt
6. Szalc Adam	I	Parnas Stara Wieś	6,5	pkt
7. Dziugan Andrzej	II	Burza Rogi	6,5	pkt
8. Kopczyk Daniel	I++	Parnas Stara Wieś	6	pkt
9. Żądło Roman	I	Zelmer Rzeszów	6	pkt
10. Gołkowski Marian	I	Parnas Stara Wieś	6	pkt

Leszek Lenik

SZACHIŚCI Z ROGÓW W IV LIDZE

Duży sukces odnieśli szachiści rogowskiej "Burzy". W zakończonych w niedzielę 6 maja rozgrywkach V ligi szachowej strefy rzeszowsko-krośnieńskiej zajęli II miejsce, premiovane awansem do ligi wyższej. Pewnie zwyciężyła najmocniejsza drużyna turnieju „Urania” MOSiR Krosno. Rogowskim szachistom sukces nie przyszedł łatwo.

Przebieg rozgrywek był bardzo emocjonujący. Po słabym starcie i 8 miejscu w pierwszej części turnieju, w kolejnych dwóch zjazdach odnieśli 5 zwycięstw i pokonując, między innymi, pewnego kandydata do awansu, drużynę "Staroniwa" Rzeszów, wyprzedzili ją lepszą punktacją dodatkową. Rozgrywki ligowe odbywały się w Leżajsku, Łańcutcie i Mielcu. Drużyna z Rogów wystąpiła w składzie (według kolejności szachownic): Dziugan Andrzej, Błażejowski Bogusław, Niziołek Wojciech, Lipka Roman, Lenik Leszek, Pobuta Elżbieta.

V Liga Podkarpacka Seniorów na 2007 rok

Wyniki								
M-ce	Nr	Drużyna	Rank	PKT	Pkt.	vs+	Bch.	Sz 1
1	3	URANIA MOSiR Krosno	1781	15.0	40.0	11;6;2;8;9;*	273.50	8.5 awans
2	9	LUKS BURZA Rogi	1633	13.0	36.5	14;10;11;2;	256.50	7.0 awans
3	2	ODK STARONIWA Rzeszów	1821	13.0	32.5	10;7;4;1;13	278.50	5.0
4	11	ODK STARONIWA II Rzeszów	1533	11.0	30.0	16;6;10;12;	245.50	5.5
5	5	GKSz HETMAN III Piłzno	1755	11.0	28.0	13;1;4;11;	283.50	3.0
6	4	MZKS UNIA II Nowa Sarzyna	1771	10.0	31.0	12;8;13;6;1	271.50	3.5
7	13	URANIA MOSiR II Krosno	1433	10.0	31.0	12;15;8;3;	271.00	1.5
8	7	MKS ORZEŁ II Rudnik	1667	10.0	28.5	15;12;14;1C	217.50	4.0
9	10	GKSz HETMAN IV Piłzno	1542	9.0	29.5	15;16;14;1;	220.50	5.0
10	8	UKS SP nr 1 w Leżajsku	1663	9.0	29.0	16;1;7;10;	255.00	5.0
11	6	UKS MDK GAMBIT Łańcut	1667	9.0	27.0	14;12;15;1E	218.50	5.0
12	1	KSz SDK LOTNIK Mielec	1830	8.0	25.0	9;15;7;6;	263.50	5.0
13	15	UKS CENTRUM Jeżowe	1167	6.0	21.5	16;14;12;	211.50	4.0
14	12	LKS MARKOVIA III Markowa	1533	5.0	22.5	14;16;	201.50	6.0
15	16	ODK STARONIWA III Rzeszów	1000	3.0	9.5	14;	211.00	1.0
16	14	KSz SDK LOTNIK II Mielec	1300	0.0	3.5		175.00	1.0

Stowarzyszenie „Nasza Wrocanka”

Zebranie założycieli (fot. Małgorzata Baran)

W ostatnich miesiącach w Gminie Miejsce Piastowe stowarzyszenia wyrastają „jak grzyby po deszczu”. Jest to zasługa Wójta Gminy – Marka Klary, który zachęca mieszkańców do takiej formy pracy na rzecz środowiska lokalnego. We Wrocance również nie zabrakło osób, które chcą, aby ich miejscowość rozwijała się w każdej dziedzinie.

Początkowo prowadzono rozmowy w małych grupach aż zaplanowano spotkanie, którego gospodarzem był ksiądz proboszcz Jan Nigborowicz. Na plebanii zgromadziło się 17

osób. Wtedy podjęto inicjatywę zwołania zebrania założycielskiego. To właśnie proboszcz poinformował mieszkańców wsi o pierwszym ważnym spotkaniu tych, którym dobro Wrocanki leży na sercu.

1 lutego 2007 r. w Szkole Podstawowej we Wrocance zgromadziło się 38 osób. Na samym początku przedyskutowano nazwę stowarzyszenia i w drodze jawnego głosowania wybrano spośród 4 propozycji – „Nasza Wrocanka”. Prowadzący spotkanie Ryszard Lenik zapoznał uczestników ze statutem, który został zatwierdzony przez zebranych. Kolejnym punktem spotkania było podjęcie uchwał w sprawie wyboru prezesa, zarządu, komisji rewizyjnej oraz ustalenia wysokości składki członkowskiej.

Prezesem stowarzyszenia „Nasza Wrocanka” została Celina Hadam, wiceprezesem – Ryszard Lenik, sekretarzem – Anna Sieniawska-Kuras, skarbnikiem – Bożena Maliszewska-Kafel, a członkiem zarządu – ksiądz Jan Nigborowicz. Na zakończenie spotkania przedyskutowano kierunki działań stowarzyszenia. Propozycji i pomysłów było wiele, ale najważniejsze z nich, to inicjatywa w dziedzinie ekologii, rozwoju sztuki i rzemiosła, historii lokalnej, działań prozdrowotnych i sportowo – rekreacyjnych. Okazuje się, że sztab ludzi dobrej woli zaistniał, a teraz tylko należy czekać na efekty jego działalności.

Małgorzata Baran

Turniej Wiedzy Regionalnej w Szkole Podstawowej w Rogach

Autorski program regionalny „Kraina bliska sercu” realizowany jest w Szkole Podstawowej w Rogach od 6 - ciu lat. Uczniowie klas drugich i trzecich zdobywają wiedzę o regionie, m.in. podczas wycieczek i spotkań z Janiną Gołąbek, osobą bardzo oddaną lokalnej społeczności. Sprawdzianem wiedzy zdobywanej podczas edukacji regionalnej jest Turniej Wiedzy o Gminie, który odbywa się w naszej szkole co 3 lata.

W tym roku do powyższego turnieju przygotowało się 11 uczniów z klasy trzeciej i 8 uczniów z klasy drugiej. Swoje umiejętności prezentowali przed Wójtem Gminy Miejsce Piastowe - Markiem Klarą, wicedyrektorem szkoły podstawowej Jolantą Wilk, pracownikiem GOK – Janiną Gołąbek oraz sołtysem wsi Rogi Stanisławem Muszyńskim.

I miejsce i maksymalną liczbę punktów (41pkt.) zdobył uczeń klasy III Artur Muroń, II miejsce (40 pkt.) otrzymali: Dominika Knap – uczennica klasy II, Dominika Migacz – uczennica klasy II oraz Maciej Jurczak – uczeń klasy III, III miejsce (39,5 pkt.) zdobyła Anna Sadowska – uczennica klasy II. Wyróżnienia otrzymali: Natalia Patla, Szymon Walczak, Agnieszka Piękoś, Kinga Aszklar i Diana Walaszek.

Laureaci Turnieju oraz wszyscy uczestnicy w dniu 15 maja wzięli udział w wycieczce po Gminie Miejsce Piastowe ufundowanej przez GOK.

Rozpoczęliśmy ją od zwiedzania siedziby władz gminnych. Wójt Marek Klara został zasypany przez uczniów lawiną pytań. Żadne z nich nie zostały bez odpo-

wiedzi. Spotkanie przebiegło w miłej atmosferze, ale wszystko, co dobre, szybko się kończy. Cekał na nas kolejny punkt wycieczki. Kiedy przybyliśmy do Targowisk, przed kościołem powitał nas ks. proboszcz Tadeusz Dudzik, który zapoznał uczniów z historią oraz wnętrzem świątyni. Uczniowie mieli też okazję podziwiać zbiory zgromadzone przez gospodarza w muzeum mieszczącym się w dawnej zachrystii.

Wędrując przez park, dotarliśmy do dworu rodziny Gołaszewskich, a tam czekała na nas niespodzianka. Na spotkanie wyszedł jego obecny właściciel, wielki miłośnik tradycji naszego regionu prof. Kazimierz Obodyński. Uczniowie zostali zaproszeni do zwiedzenia dworu oraz parku. Miały okazję zapoznać się, jak temu miejscu przywraca się dawną świetność. W ten skwarny majowy dzień wiekowe dęby w parku Gołaszewskich użyczyły nam schronienia. Odpoczywając w parku, słuchaliśmy na zakończenie naszej wędrowki ciekawych opowieści o tym pięknym zakątku naszej gminy.

Wrażenia z wycieczki uczniowie zaprezentują poprzez prace plastyczne, które przygotowujemy na wystawę pod nazwą „Cudze chwalicie, swego nie znacie...”

Pragniemy podziękować organizatorom wycieczki: Janinie Gołąbek i dyrektorowi GOK Januszowi Węgrzynowi za umożliwienie uczniom poznania osobliwości gminy oraz spotkania ciekawych ludzi.

M. Ganczarska i D. Muroń

ECHA MINIONYCH DNI

Wśród wielu dat i historycznych rocznic, jakie przypadają w maju, jest również ta związana z zakończeniem drugiej wojny światowej. Za dzień zakończenia uznaje się w Europie dwie daty – 8 i 9 maja 1945 r.

W Europie Zachodniej, a od niedawna także w Polsce, oficjalnym Dniem Zwycięstwa jest 8 maja. Tego bowiem dnia, w 1945 r. o godz. 15.00 ogłoszono jej koniec. Dzień wcześniej Niemcy, w obecności Wielkiej Brytanii, Francji, ZSRR, podpisały kapitulację w Reims we Francji. Rosjanie zażądali jednak od nich osobnego podpisania kapitulacji. Nastąpiło to w Berlinie o północy z 8 na 9 maja, a wg moskiewskiego czasu o godz. drugiej już 9 maja. Stąd w ZSRR jako datę zakończenia przyjęto 9 maja. Również w Polsce przez ponad 40 lat oficjalnie Dzień Zwycięstwa obchodzono 9 maja.

Któż z nas nie pamięta z podręczników historii słynnej fotografii dokumentującej zakończenie wojny, na której to żołnierz radziecki umieszcza flagę na szczycie Bramy Brandenburskiej w Berlinie, a później na Reichstagu?!. Fotografię tę wykonał Jewgeni Chaldei (był to fotoreporter urodzony na Ukrainie w rodzinie żydowskiej). Na ulicach trwały jeszcze ostatnie walki, podczas gdy Chaldei poszukiwał powiewającej nad zrujnowanym Berlinem flagi. Bezskutecznie. Wreszcie, w pobliżu Bramy Brandenburskiej, „wypożyczył” z rozbitego sklepu, a dokładnie z restauracji, czerwone obrusy. Przymocował do nich sierp i młot. Wkrótce zdjęcie było gotowe. Kiedy walki dobiegły końca, a żołnierze radzieccy dotarli do bramy w Berlinie, zapadł zmrok, więc sfilmowanie momentu umieszczenia flagi na szczycie było niemożliwe. Scenę tę powtórzono następnego dnia.

W bieżącym roku mijają już 62 lata od tego największego i najkrwawszego w historii ludzkości konfliktu zbrojnego, w którym to zaangażowały się państwa niemal całej Europy, ZSRR i Japonii (w sumie 61 państw).

W walkach zginęło lub zaginęło ponad 55 milionów ludzi – w tym ok. 20 mln żołnierzy, 35 mln zostało rannych. Jak podają badacze tego okresu, pożoga wojenna dotknęła 1,7 mld osób, czyli ok. 80% ludności zamieszkującej wówczas całą kulę ziemską. To sucha statystyka, ale kryje się za nią niewypowiedziany dramat poszczególnych jednostek, rodzin, społeczeństw, narodów.

Polska w czasie ostatniej wojny straciła ponad 6 mln swych obywateli. Straty te – procentowo w stosunku do liczby ludności – były największe na świecie. Około 80% polskich ofiar to ludność miejska: był to głównie wynik eksterminacji skupionej w miastach ludności żydowskiej, prawie całkowicie wymordowanej przez Niemców.

Również ziemia krośnieńska była areną krwawych zmagania z hitlerowskim najeźdźcą. Największa i najkrwawsza bitwa rozegrała się o Przełęcz Dukielską,

nazwaną bitwą o Dolinę Śmierci. Operacja Karpacko-Dukielska była największym starciem zbrojnym stoczonym w obszarach górskich. Na karpackim placu boju od września do listopada 1944 roku starły się armie liczące łącznie 500 000 żołnierzy. Cena, jaką przyszło zapłacić od momentu rozpoczęcia operacji do opanowania Przełęczy Dukielskiej, to około 85 000 zabitych, rannych i zaginionych bez wieści żołnierzy radzieckich z oddziałów Armii Czerwonej (wg niektórych historyków straty ocenia się nawet na 123 211 zabitych żołnierzy sowieckich) i 6 500 żołnierzy 1 Czechosłowackiego Korpusu Armijnego.

Echa tej krwawej bitwy dochodziły również do naszych miejscowości. Starsi wspominają żołnierzy radzieckich, którzy bardzo bali się tego, co ich czeka. Przeważało, że to może być ich ostatnia walka. Byli to młodzi ludzie, często patrzyli na fotografie swoich najbliższych: rodziców, żon, dzieci. W Miejscu Piastowym były dwa prowadzone przez Rosjan szpitale polowe. Jeden znajdował się koło księży michalitów (obecnie teren parkingu i po jego przeciwnej stronie). Zorganizowano go przed bitwą. Wtedy rosły tam drzewa owocowe, były więc dobrą osłoną dla namiotów. Tam zwożono po bitwie rannych, tam przeprowadzano najpilniejsze operacje. Do najbardziej typowych zabiegów należały amputacje kończyn. Drugi szpital był w dworze Trzecieckich. Przed wojną obok dworu znajdował się wykopany i odpowiednio zabezpieczony głęboki dół, w którym przechowywano lód. Pod koniec wojny – wg relacji świadków tamtych dni – dół był wypełniony żołnierskimi kończynami.

Wreszcie przyszedł ten oczekiwany dzień wyzwolenia. Wiadomość, że „już są ruscy” obiegła lotem błyskawicy wszystkie miejscowości. Mieszkańcy Miejsca Piastowego wspominają, że żołnierze szli najpierw bezładnymi grupami od strony Łężan i od strony Winnej Góry. Wygląd tego wojska daleki był od obrazu, jaki zapamiętali w 1939 roku patrząc na wojsko niemieckie. Długie, zniszczone szynele, prymitywne plecaki, karabiny umocowane na drucie lub sznurkach. Wszyscy wymęczeni, niedożywieni, wzbudzający litość. Ludzie wynosili im mleko, które z chęcią pili. Później przejechały pojazdy zmechanizowane, po nich przeszły regularne kolumny wojska. Całym tym pieszym i zmotoryzowanym ruchem kierowały stojące na skrzyżowaniu młode Rosjanki z czerwoną chorągiewką w ręku.

Kolejny obraz, jaki jest przywoływany we wspomnieniach, to przemarsz jeńców niemieckich. Na początku wojny widziano prowadzonych jeńców rosyjskich i polskich: rozbrojeni, ranni, jeden podtrzymujący drugiego, często boso. Teraz ta smutna rzeczywistość dotyczyła Niemców. Mimo nienawiści do nich wzbudzali litość. Litość w czysto ludzkim wymiarze.

cd na str 12

Skończył się 6-letni okres okupacji, zaczynał się nowy okres w życiu kraju i ludzi. Była wielka chęć życia i działania. Nikt zapewne nie myślał w tym dniu o postanowieniach konferencji w Jałcie (luty 1945 r.), na której to Polska została zaliczona do strefy wpływów sowieckich ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Na prawdziwą wolność trzeba było jeszcze czekać wiele lat, bowiem ostatni żołnierze rosyjscy opuścili nasz kraj dopiero 18 września 1993 r., zamykając w ten sposób 48-letni etap powojennej historii.

W tekście wykorzystano, m. in., następujące publikacje:

1. *Tędy szli... Operacja Karpacko-Dukielska retrospekcja 60 lat później - praca zbiorowa pod redakcją naukową prof. dr hab. Wiesława Wróblewskiego.*

2. *Druga wojna światowa w 60 lat po zakończeniu i jej konsekwencje praca zbiorowa pod redakcją naukową prof. dr hab. Wiesława Wróblewskiego.*

Zespół redakcyjny Piastuna zwraca się z gorącą prośbą do mieszkańców gminy, którzy pamiętają lata okupacji o przesłanie czy też osobiste dostarczenie do redakcji swoich wspomnień związanych z tym okresem. Wspomnienia mogą dotyczyć wydarzeń, ludzi, szczególnych przeżyć czy akcji. Zebrane materiały, fotografie będą zamieszczane cyklicznie w naszym miesięczniku.

Chcielibyśmy, aby najbliższa nam historia nie była zapomniana, chcielibyśmy również rozbudzić wśród młodzieży zainteresowanie tym, co powinno być dla niej ważne.

(Rab)

Krośnianie i mieszkańcy okolicznych miejscowości od kilku lat z utęsknieniem czekają na maj, miesiąc, w którym odbywa się jedyna i wyjątkowa impreza - zawody i pokazy balonowe. Nie byłoby jednak tej wspaniałej imprezy, gdyby Krosno nie dysponowało sąsiadującym z Głowienką niewielkim lotniskiem. Jego powstanie i dzieje przybliży poniższy artykuł mieszkańca okolic lotniska, pamiętającego wiele wydarzeń związanych z historią tego miejsca.

M.M.

Z DZIEJÓW LOTNISKA W KROŚNIE LATA 1928-1945

W drugiej połowie lat 20 na terenie Krosna działały modelarnie pod patronatem Ligi Ochrony Powietrznej i Gazowej. 29 listopada 1926 r. w Komitecie Wojewódzkim LOPiG we Lwowie zrodził się pomysł utworzenia małego lotniska, które mogłoby powstać na peryferiach Krosna, w Tłokach koło Głowienki. W związku z tym, że małe miejscowości w Bieszczadach, takie jak Ustianowa i Bezmiechowa, posiadały bazy wzlotów i lądowań, na których szkolili się piloci szybowcowi, ośrodki te były często odwiedzane przez mieszkańców Krosna. Jesienią 1930 r. tereny Tłoków zostały przyłączone do Krosna, zaś latem 1932 r. powstało w Tłokach porośnięte trawą lotnisko. Początkowo było to pole wzlotów o wymiarach 650 na 500 m², nie było żadnych zabudowań, jedynie rękaw wskazujący kierunek wiatru. 12 czerwca 1932 r. odbyło się uroczyste poświęcenie lotniska, na którym w samolocie RDW-5 wylądował kapitan - pilot Bolesław Orliński.

Nadeszła połowa lat trzydziestych, Krosno pręźnie się rozwijało, powstawały nowe zakłady przemysłowe: Huta szkła, Rafineria Nafty, Lnianka, Zakłady Gumowe (WDT-a). 7 listopada 1934 r. Rada Miejska w Krośnie zdecydowała o wykupieniu od chłopów ziemi i powiększeniu lotniska oraz wybudowaniu obiektów z przeznaczeniem na Centrum Wyszkożenia Szkoły Podoficerów Lotnictwa dla Małoletnich. W sierpniu 1938 r. gotowe już było 7 obiektów z przeznaczeniem na koszary, kasyno, świetlice i magazyny. Szkoła Pod-

oficerów Lotnictwa dla Małoletnich w Bydgoszczy miała kłopoty lokalowe, wobec czego szef Administracji Armii wydał rozkaz przeniesienia do Krosna powyższej szkoły. W listopadzie 1938 r. rozpoczęły się zajęcia szkoleniowe na trzech kierunkach: strzelec pokładowy, mechanik samolotowy, pilotaż. Szkolenie podstawowe odbywało się na samolotach o konstrukcji drewnianej typu RDW-8 i PWS-26, do szkolenia pilotów myśliwców używano maszyn typu PA-7 i P-11A. Samoloty te były przestarzałe i wycofane z pułków Lotnictwa Polskiego. Nowe, metalowe samoloty typu KARAŚ trafiły do Krosna przed początkiem wojny. Mieszkańcy Krosna podziwiali uczniów i kadre nie tylko podczas lotów, ale także wtedy, gdy spotykali ich w mieście w czasie uroczystości, zwłaszcza dziewczęta darzyły uczniów i pilotów dużą sympatią. Powstała piosenka o „lotnikach zalotnikach”.

Latem 5 czerwca 1939 r. miał miejsce pierwszy i najtragiczniejszy wypadek, kiedy to przy podchodzeniu do lądowania samolotu PZL-P-2A KARAŚ, zginęła dwuosobowa załoga - pilot instruktor i szeregowy Adolf Tokarski. W 1939 r. Szkoła Krośnieńska nie była przygotowana do obrony, nie było ani schronów, ani działek przeciwlotniczych. 1 września lotnictwo niemieckie zbombardowało lotnisko w Krośnie, nie niszcząc żadnego budynku. Nocą z 8 na 9 września wojska niemieckie zajęły Krosno i lotnisko.

Józef Machnik

STRES PRZYJACIEL CZY WRÓG?

Nie ma chyba człowieka na świecie, który mógłby powiedzieć, że nie spotkał się w swoim życiu ze stresem. Według naukowców stres jest naturalną, nieuniknioną częścią naszego życia. Dr Hans Selye podkreśla, że jest on normalną reakcją biologiczną każdego organizmu, fizjologicznym zjawiskiem, związanym z procesami życia. Stres towarzyszy każdemu z nas, jest naturalną reakcją na codzienne wyzwania i życiowe zmiany – nie tylko negatywne, ale i pozytywne. Stresujący jest zarówno egzamin na studia, jak i obrona pracy dyplomowej, ale również pierwszy dzień w pracy oraz jej utrata. Jednym ze sposobów na udane życie jest umiejętne radzenie sobie ze stresem. Wyróżnia się dwa czynniki stresogenne: zewnętrzne – presja środowiska, przytłaczająca ilość zajęć, zmiana szkoły lub mieszkania, złe warunki pracy oraz wewnętrzne – pobudzenie emocjonalne, przesady, kompleksy, nieodpowiednie nawyki. To nie sam stres jest niebezpieczny dla człowieka, ale to, jak na niego reagujemy.

Reakcje na sytuacje stresujące i sposób przeżywania stresu – to sprawy bardzo indywidualne. Nietrudno przywołać w pamięci sytuacje stresujące i zaobserwować, co dzieje się z naszym lub w naszym organizmie. Na pewno nastąpi wzrost aktywności systemu ner-

wowego, zwiększony będzie poziom adrenaliny – co powoduje wzrost ciśnienia i palpacje serca, odczuwać możemy lęk, stany depresyjne, smutek, niechęć do życia, może wystąpić spadek sił witalnych. Niezwykle ważne jest poznanie naszych indywidualnych reakcji na sytuacje stresujące, co pozwoli na natychmiastowe zadziałanie, zanim poziom stresu opanuje nas na dobre.

Często się zdarza, że ta sama sytuacja (stresor) wywoła u jednego człowieka wszystkie oznaki stresu, a druga osoba w ogóle nie zareaguje lub nasilenie stresu będzie mniejsze. Dzieje się tak, ponieważ to nie sama sytuacja wywołuje stres, ale osobowość człowieka nadaje jej znaczenie – pozytywne lub negatywne. Bardziej podatne na stres są osoby niecierpliwie, wrogo nastawione do otoczenia, agresywne, żyjące w pośpiechu, nadmiernie rywalizujące, dążące do celu za wszelką cenę. Natomiast u osób o przeciwnych cechach (cierpliwych, pokojowo nastawionych, żyjących bez pośpiechu, skłonnych do współpracy, zmierzających do celu bez walki), rzadziej dochodzi do nasilenia stresu.

Stres długotrwały może wywołać negatywne skutki zdrowotne, takie jak: choroby serca, nadciśnienie, nerwice, bezsenność i wiele innych o podłożu emocjonalnym. Ważna jest umiejętność rozpoznawania pierwszych objawów stresu. W początkowym okresie możemy sobie sami pomóc, nawet zwykły spacer bądź gimnastyka pomoże rozładować nagromadzone emocje. Można też uzupełnić dietę produktami bogatymi w magnez, pestkami dyni, kakao, kiełkami pszenicy, ziarnem soi, kaszą gryczaną, orzechami.

Gdy zdamy sobie sprawę, że żyjemy w notorycznym stresie i jest już za późno, by radzić sobie same, powinniśmy zgłosić się po poradę do psychologa lub lekarza.

I.D.

Podziękowanie

W imieniu Wiktorii i własnym pragniemy gorąco

Podziękować

Wszystkim darczyńcom

Za udzielone wsparcie w trudnych chwilach,

Za okazaną troskę, życzliwość

I pomoc finansową dla Wiktorii

Wiktorii i Rodzice

MIEJSCE PIASTOWE, maj 2007

W miesiącu czerwcu GOK proponuje:

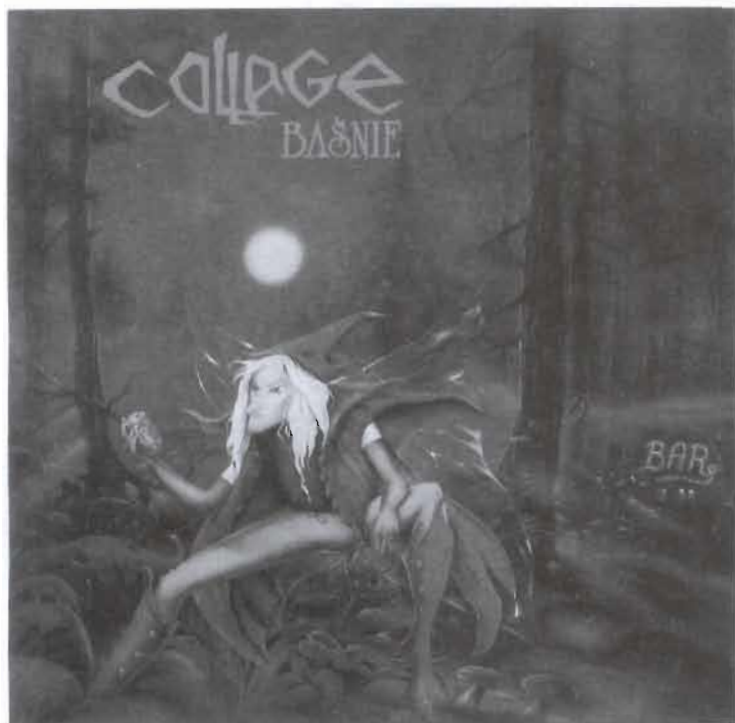
3 czerwca Sala Domu Kultury
XII FESTIWAL PIOSENKI
-początek o godzinie 15.00

20 czerwca Sala Domu Kultury-
**„PROMOCJA WYBITNYCH
UCZNIÓW I PEDAGOGÓW”**
- początek o godzinie 10.00

MUZYCZNE FASCYNACJE

Baśniowy COLLAGE (cz.I)

Druga połowa lat 80-tych w Polsce to przede wszystkim albumy zespołów nowofalowych. W całym tym stylowym zamieszaniu narodził się zespół COLLAGE, który odważył się grać inną, wyklętą przez zbuntowanych odbiorców, muzykę art-rockową, bazującą stylowo na dokonaniach nieistniejącego już polskiego Exodusa oraz zachodnich sław, takich jak Genesis, Yes czy Marillion. Zespół założyli dwaj muzycy: gitarzysta i kompozytor Mirek Gil oraz perkusista i autor tekstów Wojtek Szadkowski, którzy przez cały okres działalności tworzyli trzon tej najlepszej polskiej progresywnej kapeli.

Zespół zadebiutował w 1984 roku pod nazwą Blue Island. W składzie, oprócz wymienionych wcześniej muzyków, znaleźli się basista Przemek Zawadzki, gitarzysta Jurek Barczuk oraz wokalista Jarek Wajk. W tym samym roku wystąpili na Festiwalu Muzyki Rockowej w Jarocinie oraz na Mokotowskiej Jesieni Muzycznej.

W 1985 r. zespół zmienił nazwę na Collage i dokonał swoich pierwszych nagrań w Akademii Muzycznej w Warszawie – nagrano wówczas utwór "Nocy Zamyślona" oraz "Zanim Nadejdzie Świt". Niedługo potem zagrali bogato inscenizowany koncert w klubie Barciuch.

Rok 1986 rozpoczęli udziałem w koncercie „Rock dla Pokoju”, po którym znany prezenter radiowy Marek Niedźwiecki, jako wyróżnienie, zaproponował zespołowi nagrania w studiu Programu Trzeciego. W lutym, niestety, nieoczekiwanie zespół opuścił Jarek Wajk, a jego miejsce, na krótko, zajął Jarek Majka, były wokalista zespołu Ziyo. Rok 1987 przyniósł kolejne zmiany personalne w zespole. Nowym wokalistą został Tomek Różycki, a klawiszowcem Jacek Korzeniowski i skład na pewien czas się ustabilizował. Wiosną odbyli swoje

pierwsze zagraniczne koncerty zagrali w Szwecji, Niemczech, a później w ZSRR.

Nagrania swojej pierwszej płyty rozpoczęli latem 1989 r. w Sulejówku, w studiu Winicjusza Chrusta. Album "Baśnie" ukazał się na rynku w 1990 roku. Zanim jednak nastąpiła premiera, w zespole znów doszło do zmian personalnych. Podczas nagrań płyty zespół opuścił kła-wiszowiec Jacek Korzeniowski, który jednak ostatecznie dokończył nagrań, ale od początku 1990 roku nowym „parapeciarzem” został Krzysztof Palczewski. Latem tego samego roku, na kilka dni przed Festiwalu w Jarocinie, z zespołem rozstał się wokalista Tomek Różycki. Nie chcąc rezygnować z koncertu, zespół poprosił więc o pomoc Zbyszka Bieniaka, który po Jarocinie pozostał w zespole już na stałe. Pojawienie się nowego wokalisty spowodowało znów na pewien czas stabilizację i zapoczątkowało bardzo aktywny, koncertowy okres w historii zespołu. Swoją pierwszą trasę koncertową rozpoczęli w warszawskiej Stodole koncertem, który zebrał, podobnie zresztą jak debiutancki album, bardzo dużo pozytywnych recenzji. Tomasz Beksiński tak pisał po koncercie:

„...Collage jest w pełni dojrzałym i nad wyraz sprawnym technicznie zespołem, o jasno sprecyzowanym profilu artystycznym. Swoją muzykę adresuje do wąskiego grona zaprzysiężonych odbiorców. Czyni to całkiem świadomie. Na koncert promocyjny do Stodoły grupka ludzi przyszła POSŁUCHAĆ muzyki, a nie tratować się pod sceną, bezmyślnie wyjąc. Prawdziwy fan takiej muzyki szuka głębszych przeżyć. A Collage potrafi mu je dać - tak samo na "żywo", jak i z płyty, którą jak najserdeczniej polecam. "Baśnie" zaskakują przede wszystkim bajecznym brzmieniem - muszę się uszczypnąć, żeby uwierzyć, że płytę nagrano w Polsce. Poza tym jest to muzyka nad wyraz ciepła, pozwalająca też słuchaczowi swobodnie szybować z zamkniętymi oczami...” (Magazyn Muzyczny nr 4/1991)

Piotr Węgrzyn

Ciąg dalszy historii zespołu Collage w następnym numerze „Piastuna”.

Informacje ze szkół

SZKOLENIE KADRY KIEROWNICZEJ W POLAŃCZYKU

W dniach 8 i 9 maja 2007 r., w ramach doskonalenia zawodowego nauczycieli, zorganizowano w ośrodku szkoleniowym w Polańczyku szkolenie dla dyrektorów szkół podstawowych i gimnazjów z terenu naszej gminy. Po raz pierwszy na tego typu szkolenia zaproszenia otrzymali dyrektorzy szkół społecznych z Targowisk i Rogów.

Celem szkolenia było omówienie najważniejszych działań i zmian w statutach, które szkoły i placówki powinny dokonać w najbliższym czasie, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 11 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty.

Szkolenie było prowadzone przez Wiesława Palkę, wieloletniego edukatora Galicyjskiego Stowarzyszenia Trenerów Kadry Oświatowej w Rzeszowie.

SUKCES!!!

600.000 ZŁ NA PRACOWNIE KOMPUTEROWE DO NASZYCH SZKÓŁ

W ramach realizacji II i III etapu projektu "Pracownie komputerowe dla szkół", współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, prawie wszystkie szkoły podstawowe i wszystkie gimnazja z terenu naszej gminy otrzymają pracownie komputerowe. Każda pracownia składać się będzie z 10 stanowisk uczniowskich, 1 serwera, 1 komputera przenośnego, 1 wideoprojektora, 1 drukarki sieciowej oraz 1 skanera.

Jeszcze w czerwcu bieżącego roku pracownie dotrą do trzech szkół podstawowych: w Rogach, Wrocance i Łężanach. W przyszłym roku nowe komputery otrzymają trzy gimnazja: w Miejscu Piastowym, Targowiskach i Rogach oraz sześć szkół podstawowych: w Rogach, Wrocance, Głowience, Miejscu Piastowym, Widaczu i Zalesiu. W ubiegłym roku, w ramach realizacji programu „Internetowe centra informacji multimedialnej” – realizowanego również ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, biblioteki szkolne w Rogach, Targowiskach i we Wrocance otrzymały po 4 komputery, 1 urządzenie wielofunkcyjne (skaner + drukarka) oraz oprogramowanie multimedialne.

W MUNDURKACH DO SZKOŁY

Z chwilą wejścia w życie znowelizowanej ustawy, w polskiej oświacie dokonają się istotne zmiany. Między innymi od 1 września 2007 r. uczniów szkół podstawowych i gimnazjów będzie obowiązywał jednolity strój.

Dyrektorzy szkół, w porozumieniu z radami rodziców, określą wzór jednolitego stroju oraz sytuacje, w których przebywanie ucznia na terenie szkoły nie wymaga noszenia przez niego jednolitego stroju ze względu na szczególną organizację zajęć dydaktyczno-wychowawczych.

ZAWIROWAŃ WOKÓŁ ZESPOŁU SZKÓŁ W MIEJSCU PIASTOWYM CIĄG DALSZY

4 maja 2007 r. wicekurator Jerzy Cypryś, dwa dni po terminie, wydał ponownie negatywną opinię w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Publicznych w Miejscu Piastowym.

Stanowisko takie krzywdzi w oczywisty sposób nie tylko dzieci z Miejsca Piastowego, ale także ignoruje dobro gminy jako całości, pozbawiając środowisko lokalne realnego wpływu na kształt oświaty na swoim terenie. Uzasadnienie, iż szkoła podstawowa i gimnazjum są szkołami dużymi i ich połączenie w zespół nie wpłynie pozytywnie na jakość nauczania, wychowania i opieki naszym zdaniem jest bezzasadne. Niemniej cieszy fakt, że w uzasadnieniu postanowienia Podkarpacki Kurator Oświaty dostrzegł potrzebę zmiany lokalizacji Szkoły Podstawowej w Miejscu Piastowym, poprzez jej przeniesienie na ul. Szkolną.

4 maja 2007 r. wójt ponownie, już po raz trzeci, zwrócił się z prośbą do Podkarpackiego Kuratora Oświaty o wydanie pozytywnej opinii w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Publicznych w Miejscu Piastowym, poprzez połączenie Publicznego Gimnazjum w Miejscu Piastowym oraz Publicznej Szkoły Podstawowej im. Tytusa Trzecieckiego w Miejscu Piastowym. Ponieważ od negatywnej opinii kuratora, wydanej w formie postanowienia, nie przysługuje tryb odwoławczy, wójt wystosował jednocześnie pismo do Romana Giertycha Ministra Edukacji Narodowej z prośbą o mediację w zaistniałym sporze pomiędzy Podkarpackim Kuratorem Oświaty a społecznością lokalną Gminy Miejsce Piastowe.

Aktualności gminne

Z PRAC RADY GMINY

25 kwietnia 2007 r. odbyła się VII sesja Rady Gminy. Pod przewodnictwem Wiktora Skwary radni podjęli następujące uchwały:

- Uchwała Nr VII/42/07 Rady Gminy Miejsce Piastowe z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie sprawozdania z wykonania budżetu Gminy za 2006 r. i udzielenia absolutorium dla Wójta Gminy Miejsce Piastowe,
- Uchwała Nr VII/43/07 Rady Gminy Miejsce Piastowe z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie zmiany budżetu Gminy na 2007 rok,
- Uchwała Nr VII/44/07 Rady Gminy Miejsce Piastowe z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie zmian w uchwale dotyczącej ustalenia zasad wypłacania diet i zwrotu kosztów podróży służbowych dla radnych Rady Gminy Miejsce Piastowe oraz dla przewodniczących organów wykonawczych jednostek pomocniczych - sołtysów,
- Uchwała Nr VII/45/07 Rady Gminy Miejsce Piastowe z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie przyjęcia programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Miejsce Piastowe w latach 2007-2012.

ALBUM PAPIESKI

Redakcja „Piastuna” ponawia prośbę wydawcy do Szanownych Czytelników o dostarczanie do redakcji gazety zdjęć związanych z wizytą papieża Jana Pawła II na terenie naszej gminy. Wydawca zamierza wydać okolicznościowy album dokumentujący tę historyczną dla naszej gminy pielgrzymkę naszego rodaka Ojca Świętego. Wszystkie zdjęcia – po zarchiwizowaniu – zostaną zwrócone ich właścicielom. Przypominamy, że dostarczenie zdjęć jest jednoznaczne z przekazaniem praw autorskich na rzecz wydawcy.

Za dotychczas dostarczone zdjęcia serdecznie dziękujemy.

Wydawca:
Janusz Węgrzyn

WYBORY RAD SOLECKICH

22 maja odbyły się zebrania wiejskie we Wrocance i w Niżnej Łące, których głównym punktem porządku obrad był wybór Rady Sołeckiej.

Zgodnie ze statutem sołectwa, zebranie jest prawomocne, jeżeli uczestniczy w nim w pierwszym terminie 10% lub w drugim terminie 5% mieszkańców.

Ponieważ we Wrocance ani w pierwszym, ani w drugim terminie zebranie nie było prawomocne, nie dokonano wyboru rady sołeckiej.

W zebraniu wiejskim w Niżnej Łące uczestniczyło 23 mieszkańców, co stanowi 8,9 % uprawnionych do głosowania. Zebranie było więc prawomocne w drugim terminie i dokonało wyboru rady sołeckiej w następującym składzie:

Renata Bienia, Anna Dyl, Władysław Eiben, Janusz Guzik, Grażyna Mazur Siutyła, Tadeusz Pacek, Urszula Tkaczyk, Ewa Topolska.

Nowo wybranym członkom Rady Sołeckiej gratulujemy wyboru i życzymy wielu sukcesów na niwie pracy dla społeczności lokalnej oraz owocnej współpracy z sołtysiem i władzami gminy.

Kolejne zebrania wiejskie odbędą się: 27 maja w Widaczu, 3 czerwca w Rogach i w Głowience, 9 czerwca w Targowiskach i w Zalesiu, 10 czerwca w Łężanach.

Szczegółowe informacje na temat zebrań wiejskich będą dostępne na tablicach ogłoszeń w poszczególnych sołectwach.

Informacja własna UG

PRZYPOMINAMY O:

KONKURSY NA NAJŁADNIEJSZY BALKON I OGRÓD W GMINIE MIEJSCE PIASTOWE

ORGANIZATOR: Gminny Ośrodek Kultury w Miejscu Piastowym (13 43 530 74)

UCZESTNICY: mieszkańcy gminy Miejsce Piastowe (nie dotyczy firm)

NAJWAŻNIEJSZE TERMINY:

- zgłoszenia najpóźniej do 10 czerwca 2007 r. (karty zgłoszeń dostępne w klubach młodzieżowych i na stronie www.gokmp.net).

HUMOR

Podkarpacka olimpiada tenisistów w Rogach

W ramach Podkarpackiej Ligi Tenisa Stołowego, już po raz ósmy, 27 marca w Rogach odbyły się rozgrywki tenisa stołowego ligi amatorskiej. W 9-ciu kategoriach wiekowych w szranki turniejowe stanęli zawodnicy ze wszystkich gmin powiatu krośnieńskiego. Przy współudziale Zbigniewa Albrychta i Jerzego Litwina z sekcji tenisowej „LUKS-Burza Rogi”, jak zwykle w sposób perfekcyjny, sędziował Władysław Nycz.

Gmina Miejsce Piastowe w tegorocznej edycji turnieju zdobyła najwięcej, bo aż 7 miejsc premiovanych wyjazdem na finał olimpiady, który odbędzie się 16 czerwca br. w Rzeszowie. Zwycięzcom miejsc od 1 do 3, w każdej kategorii wiekowej, wręczone zostały atrakcyjne nagrody ufundowane przez Starostwo

Powiatowe w Krośnie oraz Gminny Ośrodek Kultury w Miejscu Piastowym. Nagrody wręczali zawodnikom: wicestarosta powiatu krośnieńskiego Andrzej Guzik i zastępca wójta gminy Miejsce Piastowe Stanisława Gawlik. Starosta ufundował również własną nagrodę indywidualną, którą wręczył Maciejowi Węgrzynowi, zdobywcy I miejsca w kategorii osób niepełnosprawnych.

Głównym organizatorem turnieju powiatowego był Gminny Ośrodek Kultury w Miejscu Piastowym oraz Starostwo Powiatowe w Krośnie.

WYNIKI OLIMPIADY

KATEGORIA DZIEWCZĘTA DO 14 LAT:

1 miejsce - ULIASZ JUSTYNA	GMINA - M. PIASTOWE
2.miejsce - BOGACZYK KLAUDIA	GMINA - DUKLA
3 miejsce - KRUKAR PAULINA	GMINA - RYMANÓW

KATEGORIA CHŁOPCY DO 14 LAT:

1 miejsce - ERDELLI MICHAŁ	GMINA - M. PIASTOWE
2 miejsce - MACH ADRIAN	GMINA - WOJASZÓWKA
3 miejsce - ZARĘBA KONRAD	GMINA - JEDLICZE

KATEGORIA DZIEWCZĘTA 15-20 LAT:

1 miejsce - RODAK SYLWIA	GMINA - CHORKÓWKA
2 miejsce - ALBRYCHT ILONA	GMINA - M. PIASTOWE
3 miejsce - LITWIN PATRYCJA	GMINA - M. PIASTOWE

KATEGORIA CHŁOPCY 15-20 LAT:

1 miejsce - RAPALA MACIEJ	GMINA - DUKLA
2 miejsce - BARGIEL TOMASZ	GMINA - KROŚCIENKO W.
3 miejsce - ZYCH TOMASZ	GMINA - RYMANÓW

KATEGORIA KOBIETY 21-45 LAT:

1 miejsce - WDOWIARZ ANETA	GMINA - M. PIASTOWE
2 miejsce - GUNIA JOLANTA	GMINA - CHORKÓWKA

KATEGORIA MEŻCZYŹNI 21-45 LAT:

1 miejsce - PEŁCZAR ŁUKASZ	GMINA - RYMANÓW
2 miejsce - KŁAPKOWSKI DAMINA	GMINA - KORCZYNA
3 miejsce - SKALSKI KONRAD	GMINA - CHORKÓWKA

KATEGORIA MEŻCZYŹNI POWYŻEJ 45 LAT:

1 miejsce - ŚLIWIŃSKI HENRYK	GMINA - DUKLA
2 miejsce - LITWIN JERZY	GMINA - M. PIASTOWE
3 miejsce - KWIECIŃSKI K.	GMINA - KORCZYNA

KATEGORIA NIEPEŁNOSPRAWNI - KOBIETY:

1 miejsce - WYDRZYŃSKA ANNA	GMINA - RYMANÓW

KATEGORIA NIEPEŁNOSPRAWNI - MEŻCZYŹNI:

1 miejsce - WĘGRZYN MACIEJ	GMINA - M. PIASTOWE
2 miejsce - BIELEŃ SEBASTIAN	GMINA - RYMANÓW
3 miejsce - REĆ SŁAWOMIR	GMINA - RYMANÓW

J.W.

fol. Janusz Węgrzyn

fol. Janusz Węgrzyn

fol. Janusz Węgrzyn

fol. Janusz Węgrzyn

fot. Paweł Polak

Miejsce Piastowe

Dominik Bober, Mateusz Borkowski, Ewelina Cieśla, Sylwia Farion, Kinga Gazda, Mariusz Gosztyła, Natalia Guzik, Patrycja Jaskółka, Bartłomiej Jurczak, Oliwia Pernal, Katarzyna Rajnik, Wiktoria Sajdak, Kamil Skwara, Adrian Stec, Piotr Stępkowicz, Adrian Trojan, Adrianna Wilga, Patryk Więch, Sylwia Żmur,

Łęczany

Arkadiusz Bajger, Natalia Biś, Dominik Drozd, Katarzyna Dworzańska, Tomasz Froń, Emil Gierula, Patrycja Hawrot, Angelika Józefczyk, Klaudia Kielar, Michał Kozioł, Anna Królikowska, Konrad Królikowski, Klaudia Kustroń, Łukasz Lenart, Natalia Początek, Wiktoria Polak, Aleksandra Sidor, Arkadiusz Sidor, Jakub Stodolak, Patryk Szelc, Wioletta Szmyd, Wiktoria Urban, Ewelina Wawrzkowicz, Adrian Wójcik, Julita Zajdel, Maciej Zajdel, Mateusz Żak, Klaudia Bilska. Wych. Renata Strączek, dyr Teresa Zamorska, ks. proboszcz Eugeniusz Niezgodna, ks. Józef Olejko.

fot. Kamil Wilga

fot. Tomasz Wajda

Rogi - klasa II A

Cetnarski Maciej Cypcarz Kamila Frydrych Sylwester Knap Dominika Kochan Artur Kucharska Klaudia Migacz Dominika Migacz Gabriela Muszyńska Katarzyna Patla Gabriela Patla Natalia Piękoś Agnieszka Sadowska Anna Stanisław Dawid Szyszlak Dariusz Wdowiarz Dominika Zajac Hubert Zajdel Daria Wychowawca Dorota Muroń Wiesław Habrat, Jolanta Wilk ks. Jan Bator, ks. Jerzy Uram, proboszcz Ryszard Strzępek

Rogi - Klasa II B

Drozd Patrycja Gonet Izabela Kuc Mateusz Longawa Daria Michalczyk Adrian Murdzek Matra Patla Bartosz, Rogowska Natalia Rygiel Marlena Rygiel Patrycja Sajdak Natalia Szurlej Joanna Uliasz Aleksandra Uliasz Kamila Uram Olga Węgrzyn Michał Wiernasiewicz Rafał Żebracka Klaudia Wychowawca: Elwira Krówka Wiesław Habrat, Jolanta Wilk, ks. Jan Bator, ks. Jerzy Uram, proboszcz Ryszard Strzępek

fot. Tomasz Wajda

fot. Bartek Bieszczad

Wrocanka

Proboszcz Jan Nigborowicz, wych. Krystyna Lipka, Magdalena Maziarka, Barbara Kuras, Kamil Pudło, Robert Bogusz, Rafał Zajdel, Bartłomiej Raś, Krystian Karnasiewicz, Krystian Guzik, Patryk Zajdel, Paulina Masłyk, Patrycja Baran, Patrycja Filus, Dominika Grupa, Kacper Klamut, Paweł Dudek, Kacper Sęp, Patryk Kołacz, Mateusz Serwiński.

fot. Robert Siudak

Targowiska

Babczyński Karol, Bemben Jakub, Filar Bernadeta, Frydrych Angelika, Kasprzyk Kamil, Kobiałka Aleksander, Kosiba Mateusz, Koziół Justyna, Kruczkowski Krzysztof, Król Ewa, Kwiatek Katarzyna, Leś Łukasz, Mazur Magdalena, Mól Katarzyna, Niemczyk Natalia, Niemiec Hubert, Pawlak Maciej, Pelczar Weronika, Pobuta Carlo Karol, Różycki Michał, Skwara Tomasz, Wilusz Paweł, Winiarski Łukasz, Wojtowicz Adrian, Górniak Kamil, Jaworska Marlena, Kokoszka Aleksandra, Lorens Magdalena, Penar Dominik, Raczek Natalia, Sidor Piotr, Smerecka Wiktoria, Wojtowicz Katarzyna. Ks. Tadeusz Dudzik, ks. Wiesław Szczucki, Krystyna Malinowska, Danuta Moszczyńska, Barbara Krzywda

fot. Agnieszka Kobiałka

fot. Wojciech Mąson

Zalesie

Sebastian Częczeek, Wioletta Długosz, Wojciech Frydrych, Mateusz Hajduk, Szymon Hawrot, Mateusz Inglot, Aleksandra Kmań, Łukasz Kmonk, Paweł Lorens, Tomasz Piotrowski, Hubert Pólichłopek, Konrad Tomom, wych. Alicja Najdecka, ks. Tadeusz Osieński.

NOWE MOŻLIWOŚCI ZOZ W MIEJSCU PIASTOWYM

Poświęca sale ks. Jerzy Sosiński

Wspólny sukces

Pokaz możliwości sprzętu

Zdjęcie zaproszonych gości

Przecięcie wstęgi przez wójta gminy

W sobotę 19 maja 2007 r. w Zakładzie Rehabilitacji Leczniczej w Miejscu Piastowym oddano do użytku nowo wybudowaną salę kinezyterapii.

W nowej sali o powierzchni 40 metrów kwadratowych zainstalowane zostały urządzenia służące do przeprowadzania ćwiczeń gimnastycznych mających na celu usprawnianie narządów ruchu i właściwych funkcji organizmu. Między innymi znajduje się tam nowoczesne urządzenie **TERAPI MASTER** służące do wykonywania ćwiczeń w odciążeniu i siłowych, poprawia-

jący sprawność fizyczną organizmu. Zainstalowane jest także urządzenie do korekty wad postawy, na którym dzieci oraz młodzież będzie mogła wykonywać ćwiczenia poprawiające i korygujące sylwetkę.

Duża powierzchnia sali dała możliwość utworzenia nowych stanowisk do ćwiczeń, a tym samym będzie można przyjmować większą ilość pacjentów, którzy do tej pory często musieli oczekiwać w długich kolejkach na zabiegi.

Informację o pełnej ofercie wykonywanych zabiegów i ćwiczeń można uzyskać w ZOZ w Miejscu Piastowym (tel. 13 435 30 17). Otwarcia sali, której koszt wyniósł ponad 63 000 zł. dokonali: Stanisław Piotrowicz - senator RP, Marek Klara - Wójt Gminy Miejsce Piastowe oraz Ryszard Buczek dyr. SPG ZOZ w Miejscu Piastowym. Nowy obiekt poświęcił ks. Jerzy Sosiński dyr. Michałickiego Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Miejscu Piastowym.

Oprócz zaproszonych gości w otwarciu licznie uczestniczyli mieszkańcy gminy Miejsce Piastowe, którzy zapoznawali się z ofertą Zakładu Rehabilitacji, mogli także korzystać z zabiegów rehabilitacyjnych. Dodatkową atrakcją otwarcia była możliwość korzystania z badań profilaktycznych (badanie zawartości cukru i cholesterolu we krwi, badanie ciśnienia krwi, badanie wydolności płuc). Na miejscu udzielano również konsultacji lekarskich. Otwarcie sali swoim występowaniem uświetniła kapela ludowa Piasty działająca przy GOK.

Wśród uczestników otwarcia rozlosowano też trzy nagrody: ciśnieniomierz nadgarstkowy, poduszkę ortopedyczną i termometr elektroniczny.

fot. Aleksandra Buczek

Ryszard Buczek

Drodzy Czytelnicy

Bieżący numer "Piastuna" jest poświęcony w szczególności ważnym dla mieszkańców Głowienki wydarzeniom rocznicowym: 150-lecia krzewienia oświaty, 70-lecia funkcjonowania obecnego budynku szkoły podstawowej, 20-lecia nadania szkole imienia Benedykta Wierdaka.

Sto pięćdziesiąt lat w życiu społeczeństwa to długi okres, a dla współczesnych pokryty już patyną historii. Siedemdziesiąt lat w życiu człowieka to dużo, czasem to jego całe życie, lecz dla społeczności szkolnej to zdecydowanie coś więcej.

Lata 1937-2007 dla Głowienki to losy wielu ludzi połączonych ze sobą więzami, jakie występują w szkole. Daty, nazwiska, wydarzenia to już historia. Dla wielu mieszkańców Głowienki kryją się pod nimi konkretne postacie które żyją we wspomnieniach. Ludzie Ci pozostawili po sobie ślady swojej działalności, dlatego pozostają w naszej pamięci w myśl powiedzenia: "Człowiek umiera, ale pamięć jego dobrych uczynków nigdy nie ginie".

Nauczycielom, uczniom, pracownikom Szkoły Podstawowej w Głowience - tym, co odeszli, tym, co tworzyli przeszłość, tym, którzy tworzą teraźniejszość - strony niniejszego pisma poświęcają organizatorzy uroczystości jubileuszowych, które odbędą się w Głowience w dniu 27 maja 2007 r.

Jan Krukar - dyrektor

Szkoły Podstawowej im. Benedykta Wierdaka w Głowience

Historia Szkoły Podstawowej im. Benedykta Wierdaka w Głowience

Pierwsze informacje na temat oświaty w Głowience zapisane są w kronice szkolnej pod rokiem 1809. Wynika z nich, że już wówczas uczono w domach prywatnych czytania i pisanie.

W 1857 r., dzięki staraniom mieszkańców wsi, wybudowano z drewna jodłowego – na wzór wiejskiej chaty, pierwszą szkołę, w której mieściły się dwie sale lekcyjne, a nauka trwała przez cztery lata.

Pierwsi nauczyciele pracujący w szkole to: Jakub Jurczyk, Jędrzej Wilus, Sebastian Zajdel, Józef Cichocki, Jan Albrecht, Marcin Pasterczyk, Karol Miętus.

cesarz Franciszek Józef I przeznaczył na budowę szkoły 100 złotych reńskich. Mieszkańcy wsi zakupili sprzęt szkolny.

Ojciec Anzelm Kubit pisze: „Do szkoły uczęszczało prawie 300 dzieci. Nauka odbywała się dla jednych klas przed, a dla drugich po południu i to w klasach liczących ponad 70 uczniów, a jeszcze każda klasa obejmowała dwa oddziały razem uczące się, ale nieraz trzeba było tak przeprowadzić lekcje, że jeden oddział coś pisał, a z drugim przerabiano się jakieś zadanie rachunkowe lub czytanie. Praca więc była wyczerpująca ...”

W 1894 r. szkoła ludowa w Głowience została przekształcona na dwuklasową szkołę ludową pospolitą.

W okresie I wojny światowej nauka w szkole odbywała się z przerwami. W budynku szkolnym w 1915 r. urządzono szpital dla żołnierzy niemieckich.

W 1919 r. po raz pierwszy uczniowie wzięli udział w wycieczce do Krakowa i Wieliczki.

W 1882 r. na zebraniu wiejskim podjęto decyzję o budowie nowej murowanej szkoły. Koszt jej budowy miał wynieść 3 tys. złotych reńskich.

W 1884 r. do Głowienki przybył Benedykt Wierdak, który przez 41 lat pracował jako nauczyciel i kierownik szkoły. W 1891 r. oddano do użytku nowy budynek szkolny. Składał się z dwóch izb lekcyjnych, mieszkania dla kierownika i małego pokoiku dla nauczyciela. Sam

W latach 1925-29 kierownikiem szkoły była Ludwika Sochówna. 1 września 1927 r. Publiczna Szkoła Powszechna w Głowieńce stała się szkołą trzyklasową.

Oprócz podstawowych zadań szkoła kontynuowała działalność kulturalną wśród młodzieży. Przygotowywane były uroczyste obchody rocznic państwowych, organizowano coroczne Święta Pieśni, Święta Sadzenia Drzew, Dni Książki i po raz pierwszy w historii szkoły w 1928 r. Święto Dziecka. Dochód z imprez przeznaczono na zakup książek do biblioteki szkolnej. W 1929 r. jej księgozbiór liczył 205 tomów.

W latach 1929-41 pracą szkoły kierował Józef Gołda. Uczniowie często wyjeżdżali na wycieczki do Odrzykonii, Rymanowa, Iwonicza i Dukli. Szkoła organizowała oświatę dla dorosłych, m.in. kursy dokształcające dla członków Związku Strzeleckiego, kursy gospodarstwa domowego dla członkiń koła gospodyń.

W 1929 r. zaczęto myśleć o budowie nowej szkoły. Materiał gromadzony był przez siedem lat, a budowę rozpoczęto w kwietniu 1936 r. Już w październiku oddano do użytku jedną w pełni wyposażoną salę, a pozostałe wykończono wiosną 1937 r.

Nowa szkoła składała się z trzech sal lekcyjnych, kancelarii oraz dwóch mieszkań: dla kierownika i nauczyciela. Koszt budowy wyniósł 38 tys. złotych.

W roku szkolnym 1937/38 Inspektor Szkolny w Krośnie przemianował 3-klasową szkołę w Głowieńce na Publiczną Szkołę Powszechną II stopnia.

Wybuch II wojny światowej zdeorganizował pracę placówki. Do września 1941 r. część budynku zajęta była przez wojsko, dlatego też jedną klasę przeniesiono do starej szkoły.

W latach 1942-44 kierownictwo szkoły objął Emil Jaworski. Zajęcia odbywały się prawie normalnie, jednak bez podręczników, których jedynym środkiem zastępczym była gazetka uczniowska pt. „Ster”. Była ona wydawana przez okupacyjne władze szkolne. Miała być ona uniwersalnym podręcznikiem. Szkoła realizowała jednak przedwojenny program nauczania. Biblioteka była nieczynna, a część pomocy naukowych została skonfiskowana. Zabroniona była wówczas działalność organizacji młodzieżowych. Szkołę nękały upokarzające

kontrole, w czasie których inspektor niemiecki nazywał nauczycieli i dzieci „polskimi świniami.”

Po zakończeniu wojny, dzięki pomocy społeczeństwa, nastąpiło odnowienie budynku szkolnego. Pierwszym kierownikiem po wojnie został Jan Niepokój. Jednak już w kwietniu 1945 r. opuścił szkołę w Głowieńce. Jego miejsce zajął Adam Sandecki. W 1947 r. powołany został Komitet Rozbudowy Szkoły. Dzięki zaangażowaniu jego członków, jak również mieszkańców wsi, do 1949 r. powiększono istniejący budynek szkolny o 4 sale lekcyjne.

Kazimierz Kulczycki

W roku szkolnym 1950/51 pracę w szkole rozpoczął kierownik Kazimierz Kulczycki.

Na lata 1951 - 55 przypada kolejna rozbudowa szkoły. Dobudowano wówczas dwie sale lekcyjne, salę gimnastyczną, sanitariaty oraz pomieszczenie dla przedszkola, które uruchomiono w 1958 r.

Uczniowie mogli rozwijać swoje zainteresowania w działających kołach: dramatycznym, miczurinowskim, przyrodniczym, matematycznym, modelarstwa lotniczego i sprawnych rąk.

Osiągnięcia młodych przyrodników w tym okresie znane były w całym kraju zwyciężyli m.in. w konkursie: „Każde dziecko przyjacielem przyrody”. W 1962 r. zakończono gazyfikację szkoły, co zdecydowanie poprawiło warunki nauki i pracy.

Maria Kubit

W latach 1965-68 kierownikiem szkoły była Maria Kubit. Szkoła w Głowieńce wskutek reorganizacji została przekształcona w 8-klasową. W budynku szkolnym przeprowadzono remont, uruchomiono instalację wodnokanalizacyjną, utwardzono nawierzchnię dwóch boisk szkolnych oraz drogę dojazdową na teren szkolny. W szkole

działały organizacje młodzieżowe, aktywnie pracował komitet rodzicielski.

Maria Kubit uczestniczy także w życiu kulturalnym wsi, czego przykładem może być reżyserowanie sztuk teatralnych z młodzieżą. Organizowane były liczne wyjazdy uczniów na wycieczki m.in. do Warszawy, Zakopanego, Czarnorzek.

Bolesław Barański

W latach 1968-1977 funkcję dyrektora szkoły pełnił Bolesław Barański. W budynku szkolnym przeprowadzono kapitalny remont: wymianę podłóg i stolarki okiennej. Młodzież w czynie społecznym zbudowała boisko do piłki ręcznej.

W zakresie działalności dydaktyczno-wychowawczej szkoła odnotowała kilka nowych form: opieka nad dziećmi specjalnej troski, tworzenie zespołów wyrównawczych, wprowadzenie nowego ceremoniału szkolnego („Pasowanie na ucznia klasy I” i „Pożegnanie absolwentów szkoły”), organizacja apeli szkolnych.

W 1976 r. powstał Zespół Fletów Prostych, który przez kolejne 4 lata zwyciężał we wszystkich przeglądach zespołów artystycznych na szczeblu województwa i regionu, a 2-krotnie w konkursach krajowych w Łańcucie i Kaliszu.

Leokadia Barańska

W latach 1977-1985 funkcję dyrektora szkoły pełniła Leokadia Barańska. W budynku szkolnym przeprowadzono dalsze remonty. Wymieniona została instalacja elektryczna, teren szkoły został uporządkowany i ogrodzony. Szkoła rozpoczęła pracę dydaktyczno-wychowawczą z grupą 6-latków w oddziałach przedszkolnych. Prężna praca kół zainteresowań

dała znakomite efekty. Szczególnymi osiągnięciami mogły się pochwalić działające w szkole dwa zespoły instrumentalne, Szkolny Klub Sportowy „Start” oraz młodzi plastycy, którzy zdobyli wiele nagród w konkursach krajowych.

Wanda Piękoś

Od 1985 r. dyrektorem szkoły była Wanda Piękoś. 31 maja 1987 r. społeczność szkoły obchodziła uroczystość nadania szkole imienia Benedykta Wierdaka, kierownika tej placówki w latach 1884-1925.

W szkole aktywnie działały organizacje młodzieżowe, cztery drużyny harcerskie oraz Samo-rząd Uczniowski. Powstał Zespół Perkusyjny,

który odnosił znaczące sukcesy na przeglądach zespołów artystycznych. Młodzież zwyciężała w konkursach plastycznych. Brała udział w plenerach malarskich, w konkursie „Młodość - Trzeźwość”. Duże sukcesy odnosili młodzi sportowcy w zawodach na szczeblu gminy, rejonu i województwa, zwłaszcza w piłce ręcznej, koszykowej i siatkowej. Uczniowie, członkowie Klubu

Sportowego „Orlew”, zdobyli tytuły: Mistrzów Województwa i Wicemistrza Kraju w skokach narciarskich oraz II miejsce w plebiscycie na najlepszego sportowca Krosna.

W 1989 r. funkcję dyrektora szkoły objął Jan Krukar. W szkole nastąpiła zmiana systemu grzewczego z piecyków gazowych na centralne ogrzewanie, odremontowano instalację elektryczną, wymieniono okna we wszystkich klasach i na korytarzach, zaadaptowano po-mieszczenia na szatnię dla ucz-niów.

Jan Krukar

W 2006 r. przeprowadzono kapitalny remont biblioteki, a w 2007 r. odmalowano społecznie korytarz na parterze szkoły. Wiele sal lekcyjnych zostało wyposażonych w nowe meble, stoliki uczniowskie i krzesła.

Od 1990 r. w szkole wprowadzona została nauka języka angielskiego oraz przedmiot elementy informatyki. W związku z reformą szkolnictwa w 1998 r. szkoła stała się sześciolletnią szkołą podstawową.

Doniosłym wydarzeniem w historii szkoły była wizyta arcybiskupa Józefa Michalika w 1995 r.

Uczniowie biorą udział w licznych konkursach szkolnych i pozaszkolnych, odnosząc znaczące sukcesy na poszczególnych etapach. Angażują się w różne akcje, jak: „Góra Grosza”, „Zachowaj Trzeźwy Umysł”, „I Ty możesz być św. Mikołajem”, „Podziel się, aby innym było łatwiej.” Od września 1995 r. realizowany był program edukacyjny pod nazwą „Czysta Wisła i Rzeki Przymorza.”

W szkole działają następujące koła zainteresowań: „Potrafię więcej”- dla uczniów klas II i III, turystyczne „Wędrowiec”, ekologiczne, matematyczne, języka angielskiego, origami, teatralne, regionalne, informatyczne, astronomiczne, Muzyczny Teatr Miniatur, grupa perkusyjna „Jazzgot”- „Melorytm”, UKS, SKS.

Szkoła chętnie włącza się w życie kulturalne wsi, przygotowując co roku akademie i koncerty śródowiskowe.

Dobrze układa się współpraca szkoły z Parafią pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Głowieńce, Ośrodkiem Zdrowia Stowarzyszeniem Rozwoju i Promocji Wsi Głowieńka, Strażą Pożarną, Gminnym Ośrodkiem Kultury w Miejscu Piastowym i Poradnią Psychologiczno Pedagogiczną w Miejscu Piastowym.

W 2007 r. powstał kącik pamięci poświęcony Benedyktowi Wierdakowi oraz historii szkoły. Jego powstanie związane jest z jubileuszem, do którego przygotowuje się szkoła.

Benedykt Wierdak

patron naszej szkoły

Urodził się 20 marca 1859 r. w Kobylanach. Był synem Józefa i Katarzyny z Szamborowskich - małorolnych gospodarzy. Ukończył Szkołę Powszechną w Kobylanach, a następnie Seminarium Nauczycielskie w Jaśle.

W latach 1884-1925 r. pracował w Głowience jako nauczyciel i kierownik szkoły.

Na pierwsze lata jego pracy przypada budowa murowanej szkoły, która została oddana do użytku 18 października 1891 r. Podczas uroczystości poświęcenia Benedykt Wierdak wygłosił przemówienie, dziękując wszystkim, którzy wsparli dzieło budowy szkoły. Zwracając się do mieszkańców Głowienki powiedział: *„Jedną wszelako zanoszę prośbę do Was, a to jest ta, abyście na widok domu tego wyrzucili z serc Waszych wszelką niechęć do szkoły... i abyście prowadząc dzieci swe koło tego domu przy jakiegokolwiek sposobności, wskazywali im po drodze ten dom, w którym one przez naukę mają się uszlachetnić, a ja ze swej strony zapewniam Was, kształcić dzieci Wasze najsumienniejsz tak, aby się w czasie mogły stać pożytecznymi Bogu i ludziom, wlewać równocześnie w serca ich miłość i wdzięczność do rodziców i wszystkich tych dobrodziejów, którzy im rękę do szczęścia podają – będzie moim obowiązkiem.”*

Benedykt Wierdak odegrał ważną rolę w życiu wsi. Współpracując z ks. Władysławem Sarną starał się ożywić działalność oświatową i kulturalną wsi. Organizował odczyty dla gospodarzy i szkolenia z zakresu gospodarstwa. Przyczynił się do otwarcia w 1903 r. bezpłatnej czytelnicy ludowej, jak również do powstania w 1909 r. straży pożarnej. Wraz ze swoją córką Marią Wierdakówną organizował przedstawienia dla mieszkańców wsi, jak również obchody rocznic państwowych, podczas których wygłaszał referaty.

W latach 1910–1914 wraz z młodzieżą uczestniczył w uroczystościach patriotycznych w Krośnie, organizowanych przez towarzystwo „Sokół”, m.in. z okazji 119. rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja, 500. rocznicy bitwy pod Grunwaldem.

W okresie I wojny światowej (1914 – 1918) wraz z rodziną przebywał w Głowience, troszcząc się o budynek szkolny, aby nie uległ dewastacji.

Dzięki jego staraniom, przy pomocy Koła Młodzieży „Splot”, w 1921 r. rozpoczęto budowę pomnika ku czci ofiar I wojny światowej.

W 1925 r. przeszedł na emeryturę. Grono żegnało go z serdecznym żalem, tracąc w nim wyrozumiałego przełożonego, a zarazem dobrego kolegę. W kronice szkolnej zapisał:

„Po 41 latach pobytu w tutejszej gminie opuszczam szkołę w dniu 31 października 1925 r. udając się na zasłużony stan spoczynku. Przez cały czas pobytu Opatrzność obdarzała mnie zdrowiem, więc nie brałem żadnego urlopu. Pracowałem sumiennie i gorliwie czego dowodem są dekrety pochwalne, które otrzymałem od przełożonej władzy. Pracowałem poza szkołą, jak w dawnym Kółku Rolniczym, w Czytelnicy Towarzystwa Oświaty, którą założyłem. Za moim staraniem przeprowadzono w gminie meljorację gruntów. We wszystkich sprawach mających na względzie podniesienie oświaty lub dobrobytu tutejszych mieszkańców brałem udział. Odjeżdżając żegnając starszych i młodszych i życząc, aby w zdrowiu i bratniej zgodzie pracowali dla dobra odzyskanej Ojczyzny.”

Zmarł 6 lutego 1927 r. Pochowano go w rodzinnym grobowcu w Krośnie.

O. Anzelm Kubit w swoich wspomnieniach pisze, że Benedykt Wierdak „...był całkowicie oddany swej pracy. Pojmował ją jako codzienny, rzetelny trud. Zachował się w życzliwej pamięci mieszkańców Głowienki, bo bardzo solidnie i uczciwie wychowywał i kształcił kilka pokoleń młodzieży”.

31 maja 1987 r. nadano szkole w Głowience imię Benedykta Wierdaka.

Z kart szkolnej kroniki ...

Kroniki szkolne prowadzone są od 1880 r. To one dostarczają nam informacji o wydarzeniach, które tworzą historię naszej szkoły i miejscowości.

Oto fragmenty zapisów mówiące o wydarzeniach, których rocznice obchodzimy w bieżącym roku.

Jan Pasterczyk – pierwszy kronikarz szkoły, tak opisuje historię powstania budynku szkolnego w Głowience:

„...W roku 1857 za wójta Warunka Andrzeja przyszła gmina na te myśl, żeby dzieci nie posyłać do szkoły w Krośnie, bo jest daleko i żeby nie płacić należności na szkołę w Krośnie, lecz aby wybudować sobie własną szkołę, przyjmując na własne koszty nauczyciela i posyłać dzieci na nauki do szkoły gminnej. Z własnej więc chęci i własnym kosztem wybudował gminną szkołę z drzewa jodłowego w roku 1857 i temsamem nie należała do szkoły Krośnieńskiej. Budynek ten szkolny zbudowany był na kształt wiejskiej chaty, lecz przez późniejsze restauracje stał się dosyć wygodnym. Gdy już był budynek szkolny gotowy, zjechali ksiądz kanonik Struś z Krosna ksiądz dziekan z Odrzykonina i komisarz z Krakowa, aby ułożyć place dla nauczyciela. Ułożyli więc, że nauczyciel tej szkoły ma pobierać rocznie 40 zł. 6 korcy zboża tj. 3 korce żyta i 3 korce jęczmienia mamieć wolne pomieszkowanie w budynku szkolnym.

Gmina zaś dekapowała 4 rągi drzewa miękkiego na opał budynku szkolnego i usługę. Pierwszym nauczycielem w tej szkole był Jurczyk Jakub...”

Kronikę w latach 1929 – 1941 prawdopodobnie prowadził kierownik Józef Gołda. To wówczas podjęto decyzję o budowie nowej szkoły.

„...Po siedmioletnim gromadzeniu funduszy i materiału budowlanego drewnianego, głównie dębowego, rozpoczęto w kwietniu 1936 r. budowę nowej szkoły według planów zakupionych w M.W.R. i O.P. w Warszawie, na terenie nabytym w jesszcze w roku 1912.

Fundament betonowy wsadzono w całości na podłożu kamiennym. Mury dwukrotnie, tj. powyżej parteru i powyżej

pierwszego piętra, wzmocniono żelaznymi listwami. 3-go października 1936 r. jedną zupełnie wykończoną salę (na parterze) wydano do użytku szkolnego. Pozostałe wykończono wiosną 1937 r.

Koszt budowy wyniósł 38 tysięcy złotych. Na skutek usilnych starań i prób z pomocą gromadzie pospieszył jedynie Wydział Rady Powiatowej w Krośnie subwencją w wysokości 200 złotych. Resztę pokryła gromada Głowienka wysiłkiem własnym...”

Podniosłym momentem historii szkoły było nadanie jej imienia.

Dyrektor szkoły: Wanda Piękoś. tak opisała uroczystość, podczas której szkole zostało nadane imię Benedykta Wierdaka:

„...Uroczystość nadania imienia odbyła się w dniu 31.05.1987 r. Przybyli przedstawiciele władz oświatowych i politycznych województwa i gminy. Szczególnie serdecznie witano Jana Lusznię – wnuka Benedykta Wierdaka, który odsłonił tablicę pamiątkową na budynku szkoły.

Akt nadania szkole imienia wręczył na ręce dyrektora szkoły Kurator Oświaty i Wychowania w Krośnie dr Tomasz Blecharczyk. W imprezie uczestniczyli przedstawiciele prasy, OTV Kraków oraz bardzo licznie mieszkańcy wsi.

Prezentacja dorobku artystycznego szkoły odbyła się w domu ludowym. Program – montaż poezji i prozy poświęconej patronowi przygotowała nauczycielka języka polskiego Lucyna Steliga wraz z członkami kółka recytatorskiego.

Zespoły instrumentalne – grupę perkusyjną i akordeonistów prowadził nauczyciel Tadeusz Warchol. Zespół wokalny rytmiczny przygotowała Stefania Jurasz. Zespół taneczny „Mali Pogórzanie” przygotowała Małgorzata Pyteraf, tancerka zespołu „Pogórzanie”. Zespół przedstawił wiązankę tańców regionalnych oraz polkę śmieszek, zakończył koncert polonezem i krakowiakiem...”

„Kiedy byłam dyrektorem szkoły” wywiady z emerytowanymi dyrektorami szkoły w Głowience

Jak wyglądała Pani kariera zawodowa do momentu objęcia przez Panią stanowiska dyrektora Szkoły Podstawowej w Głowience?

Maria Kubit-Machnik

Po maturze w 8 letnim gimnazjum w Krośnie wybrałam zawód nauczycielki. Chcąc zdobyć kwalifikacje, ukończyłam dwuletnie Studium Pedagogiczne w Lublinie. Był właśnie rok 1939. Miałam angaż do pracy w Krośnie, lecz pracy nie podjęłam, bo wybuchła II wojna światowa. Po wojnie zostałam zatrudniona jako nauczycielka w Szkole Podstawowej w Głowience i tam pracowałam 20 lat, w tym trzy lata jako dyrektor szkoły.

Leokadia Barańska

Pierwszą pracę podjęłam w 1952 r. w szkole polsko ukraińskiej, na kresach wschodnich za Sanem. Znalazłam się tam przypadkiem. Zamieszkałam w szkole. Zostałam grupę dzieci, które razem z drugą nauczycielką kwalifikowałyśmy do klas, biorąc pod

Wywiad z Wandą Piękoś

uwagę wiek dzieci i poziom ich wiedzy. Praca była trudna. Dwie nauczycielki uczyły wszystkich przedmiotów (36 godzin tygodniowo, od poniedziałku do soboty), klasy były łączone, praca na dwie zmiany.

Później, w latach 1953 – 1955 pracowałam w Szkole Podstawowej w Łękach Strzyżowskich, gdzie uczyłam przyrody, historii i matematyki, a następnie w Lubatówce, gdzie wspólnie z mężem prowadziliśmy budowę nowej szkoły.

W 1968 r. przeprowadziliśmy się do Głowienki, gdzie w szkole zajęliśmy służbowe mieszkanie. Mój mąż objął wówczas stanowisko dyrektora szkoły, a ja pracowałam w charakterze nauczyciela przyrody i nauczania początkowego. W roku szkolnym 1977/78 mąż objął stanowisko dyrektora szkoły w Korczyniu, a ja przejęłam obowiązki dyrektora szkoły w Głowienice.

Wanda Piękoś

Pracę w zawodzie nauczycielskim rozpoczęłam 1 września 1958 r. w Szkole Podstawowej w Wojaszówce. Uczyłam matematyki, fizyki, chemii i języka rosyjskiego. W 1963 r. objęłam stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej w Wojaszówce oraz Szkoły Przysposobienia Rolniczego, ucząc jednocześnie fizyki, chemii i języka rosyjskiego. Szkoła była szkołą zbiorczą, podlegały jej trzy punkty filialne z klasami I – III. W 1979 r. rozpoczęłam pracę nauczyciela w Szkole Podstawowej w Głowienice, a od 1985 r. – 1989 r. pełniłam funkcję dyrektora szkoły. 1 września 1989 r. odeszłam na emeryturę.

Ważną dziedziną pracy szkoły jest jej działalność wychowawcza. Jakie działania wychowawcze podejmowała Pani wraz z gronem pedagogicznym podczas pełnienia funkcji dyrektora szkoły?

Maria Kubit Machnik

Przedmioty, których uczyłam, to fizyka, geografia, biologia i chemia, która w szerszym zakresie była realizowana po wprowadzeniu ósmej klasy. Wyposażenie pracowni przedmiotowych było skromne, ale z biegiem czasu pomocy lekcyjnych przybywało. Muszę tu podkreślić, że młodzież była bardzo chętna do nauki i uznawała autorytet nauczyciela. Aby poszerzyć wiedzę ucznia oraz wpłynąć wychowawczo na młode charaktery i przybliżyć piękno naszej Ojczyzny, organizowałam wycieczki. Najpierw w najbliższe okolice, do miejscowych zakładów pracy: Huty Szkła, Lnianki i innych, a później były to wycieczki dalsze – do Warszawy, Krakowa, Zakopanego, Sandomierza. Byliśmy również w Planetarium oraz ZOO w Chorzowie. Dwukrotnie prowadziłam dwutygodniowe obozy wędrownie. Pierwszy – szlakiem „Orlich Gniazd” – przez Ojców, Pieskową Skałę i Góry Świętokrzyskie. Drugi obóz prowadziłam wzdłuż rzeki Dunajec przez Rytro do Szczawnicy. W finansowaniu tych obozów pomógł nam Inspektorat Szkolny w Krośnie. Szkoda, że nie mieliśmy wtedy aparatu fotograficznego, żeby udokumentować nasze wędrowki. Myślę, że ta forma nauki miała dużą wartość poznawczą i wychowawczą.

Leokadia Barańska

Podczas pracy w szkole w Głowienice szczególny nacisk kładłam na dobrą współpracę z rodzicami i gronem nauczycielskim. Dbaliśmy o uczniów słabszych, tworząc zespoły wyrównawcze i troszczyliśmy się

o uczniów zdolnych, organizując różnorodne kółka zainteresowań. Dużą uwagę zwracaliśmy na przygotowanie uczniów do różnorodnych konkursów. Organizowaliśmy również wycieczki turystyczno – krajoznawcze, np. do Krakowa, Zakopanego, Sandomierza, Łańcuta, Płocka, w Pieniny i wiele innych. Szkoła aktywnie włączała się w obchody rocznic narodowych, organizując imprezy środowiskowe. Duże sukcesy odnosił założony za kadencji mojego męża Zespół Fletów Prostych. Kierował nim Tadeusz Warchoł. W szkole odbywały się próby powstającego wówczas zespołu Pogórzanie. Systematycznie organizowaliśmy w szkole cotygodniowe, poniedziałkowe apele, podczas których poruszane były sprawy wychowawcze. Przeprowadziliśmy również akcję sadzenia drzewek wzdłuż drogi na cmentarz.

Wywiad z Leokadią Barańską

Wanda Piękoś

Przez cały czas pracy w szkole współpracowałam ze środowiskiem lokalnym (w Wojaszówce i Głowienice) uważając, że szkoła nie może funkcjonować w izolacji od społeczeństwa. Pomyślnie układała się współpraca z organizacjami społecznymi, rodzicami, zakładami opiekuńczymi szkoły.

W pracy wychowawczej zwracano uwagę na działalność pozalekcyjną i pracę w organizacjach młodzieżowych, takich jak ZHP czy Samorząd Uczniowski. Uczestniczyliśmy w wielu konkursach plastycznych i plenerach malarskich. Na ogólnopolskiej imprezie w Gdańsku zwyciężyliśmy w konkursie „Młodość-trzeźwość”. Pracę kontynuowała grupy perkusyjna „Melorytm”.

Czy w czasie Pani kadencji prowadzone były prace remontowo - budowlane na terenie szkoły?

Maria Kubit - Machnik

W czasie mojej kadencji, jako kierownika szkoły, dokonano zakupu urządzeń hydraulicznych i doprowadzono do szkoły wodę ze studni, która znajduje się na działce szkolnej. Głowienka nie miała sieci wodociągowej. Pragnę tutaj podkreślić, że zawsze mogłam liczyć nie tylko na zaangażowanie komitetu rodzicielskiego w sprawy szkoły, ale i na przychylność wszystkich mieszkańców wsi.

Leokadia Barańska

Ze szkołą w Głowienice związana byłam osiemnaście lat. W tym czasie prowadzone były prace remontowo-budowlane.

W salach lekcyjnych i sali gimnastycznej dokonano wymiany okien i położono parkiet w miejsce drewnianych podłóg. Ogrodzono teren budynku szkolnego, wykonano elewację, wymieniono instalację elektryczną, zlikwidowano piec kaflowy i zastąpiono je piecykami gazowymi. Obok szkoły wybudowano wiatę na rowery.

Wanda Piękoś

W budynku szkolnym przeprowadzono częściowe remonty, adaptowano pomieszczenia na Izbę Pamięci Patrona Szkoły.

Które z podjętych działań uważa Pani za swój największy sukces?

Maria Kubit Machnik

Za sukces uważam to, że grono pedagogiczne było skonsolidowane i sprawnie realizowało główne założenia pracy dydaktycznej i wychowawczej. Nasza szkoła dała dobre podstawy wielu uczniom, którzy pokończyli szkoły zawodowe, średnie i kontynuowali naukę na studiach wyższych. Nieźle radzą sobie w życiu.

Leokadia Barańska

Wszystkie działania były konieczne i potrzebne. Za sukces uważam dobrą współpracę z nauczycielami.

Wanda Piękoś

Udało mi się ocalić od zapomnienia wiele wydarzeń z minionych wieków naszej wsi, zebrać wspomnienia najstarszych mieszkańców, zainteresować grupę osób historią Głowienki, przygotować materiały do monografii wsi, opracować historię OSP w Głowience.

Jakie ważne wydarzenia dotyczące szkoły miały miejsce podczas Pani kadencji?

Maria Kubit - Machnik

Ważną formą pracy wychowawczej było funkcjonowanie samorządu uczniowskiego. Z okazji różnych rocznic przygotowaliśmy przy wspaniałej oprawie artystycznej akademie, nie tylko dla młodzieży szkolnej, ale i dla miejscowej ludności. Pod opieką wychowawców młodzież uczestniczyła w pochodach. W ramach zajęć przyrodniczych uczniowie zajmowali się działkami doświadczalnymi.

Leokadia Barańska

Nie pamiętam, aby w tym okresie miały miejsce jakieś szczególne wydarzenia.

Wanda Piękoś

Najważniejszym wydarzeniem było nadanie szkole

imienia Benedykta Wierdaka - długoletniego i zasłużonego kierownika szkoły w Głowience. Uroczystość poprzedzona była licznymi przygotowaniem, w które zaangażowała się zarówno szkoła, jak i cała społeczność Głowienki. Odbyła się ona 31 maja 1987 r.

Jak wyglądała wówczas szkoła: sale lekcyjne, wyposażenie, otoczenie szkoły?

Maria Kubit - Machnik

Szkoła prezentowała się całkiem dobrze. Duża sala gimnastyczna, utwardzone boisko, dawały możliwość rozwoju fizycznego młodzieży. Obejście było zadbane wzdłuż drogi rosły krzewy. W ogrodzie, gdzie grupy uczniów miały działki doświadczalne. Klasy były utrzymane czysto, mimo ogrzewania węglem w piecach kaflowych i oliwionej podłogi. Pomocy naukowych przybywało, choć nie na miarę potrzeb. Klasy dekorowano aktualnymi gazetkami tematycznymi.

Leokadia Barańska

Pamiętam, że brakowało pomocy naukowych, choć systematycznie wzbogacano wyposażenie pracowni. Uatrakcyjnieniem zajęć z przyrody było prowadzenie przy szkole „ogródków doświadczalnych”, gdzie sadzone były rośliny, które uczniowie pielęgnowali. Obejście szkoły zdołała piękna, różana rabata.

Wanda Piękoś

Wygląd sal lekcyjnych niewiele różnił się od czasu, kiedy dyrektorem była L. Barańska. W związku z przygotowaniem uroczystości do nadania imienia szkole, adaptowano jedno z pomieszczeń z przeznaczeniem na Izbę Pamięci Patrona Szkoły. Systematycznie dokonywano zakupu pomocy dydaktycznych do pracowni przedmiotowych. Zakupiono stoliki do pracowni technicznej.

Jak ocenia Pani swoją pracę na stanowisku dyrektora Szkoły w Głowience?

Maria Kubit - Machnik

Trudno mnie samej siebie oceniać. Mogę tylko powiedzieć, że przez cały okres pracy dydaktycznej i wychowawczej, starałam się dać z siebie jak najwięcej. Lubiłam mój zawód i kochałam młodzież.

Leokadia Barańska

Trudno oceniać samą siebie. Uważam, że poświęcałam bardzo wiele czasu szkole, często kosztem własnej rodziny i domu. Odeszłam z poczuciem dobrze wypełnionego zadania.

Wanda Piękoś

Myślę, że pracowałam dobrze, o czym świadczą przyznane mi nagrody i wyróżnienia:

Złoty Krzyż Zasługi, dwukrotnie nagroda Ministra Oświaty i Wychowania (I stopień), Złota Odznaka Związku Nauczycielstwa Polskiego, Złota i Srebrna Odznaka Związku Młodzieży Wiejskiej, Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”, Order Serca „Matkom Wsi”.

Dziękuję za rozmowę: Lucyna Kandefer, Iwona Topolska

Nasza szkoła dzisiaj

Nasza szkoła jest przyjaznym miejscem codziennej pracy i życia nauczycieli i uczniów. Jest to Dobra Szkoła, która ciągle się rozwija: stosuje programy autorskie, aktywne metody pracy, osiąga wysokie wyniki kształcenia, posiada nowoczesne wyposażenie, zatrudnia nauczycieli nastawionych innowacyjnie wobec przyjętych założeń i chętnych do doskonalenia kwalifikacji zawodowych. Jest szkołą dobrą także dlatego, że udziela dziecku pomocy i stwarza warunki, aby mogło uczyć się tego, co niezbędne oraz tego, czego uczyć by się chciało.

Zapewniamy bezpieczeństwo („szkoła to nasz drugi dom”), dostęp do informacji. Organizujemy życie szkolne tak, by dawało uczniom możliwość wszechstronnego rozwoju osobowościowego i fizycznego, nie zapominając o tym, że „w zdrowym ciele zdrowy duch”. Szkołę łączą silne więzy współpracy z rodzicami, co sprzyja spójności oddziaływań wychowawczych i kierowaniu się w codziennej pracy przyjętym systemem wartości.

Jesteśmy kontynuatorami tradycji placówki i ideałów, które niesie patron szkoły. Szkoła aktywnie włącza się do działań na rzecz środowiska lokalnego, dzięki czemu ma podstawę zwracania się o wsparcie wtedy, gdy sama tego potrzebuje.

Pracownicy szkoły

dyrektor: Jan Krukar

z-ca dyrektora: Lucyna Kandefer

Grono pedagogiczne:

Borowska Małgorzata, Guzik Danuta, Gonet Alicja, Gorczyca Celina, Hejnar Dorota, Kandefer Lucyna, Kubit Renata, Lenik Bożena, o. Starostecki Włodzimierz, Pęcherek Mariola, Pojnar Barbara, Pojnar Tomasz, Smektała Mariola, Szuryn Piotr, Topolska Iwona, Walczyk Małgorzata, Warchoń Tadeusz, Wójcik Jolanta, Zajdel Piotr, Żoła Dorota

Pracownik administracyjny: Mariola Guzik

Pracownicy obsługi: Teresa Kafel, Jadwiga Zima, Bogusław Gorczyca

Obecnie w naszej szkole w 11 oddziałach uczy się 216 uczniów w klasach 0 – VI.

Szkoła posiada certyfikat: „Szkoła z Klasą”

Kształcenie zintegrowane:

Pierwszy etap kształcenia obejmuje klasy I – III. Kształceniem tym objętych jest 95 uczniów. Uczniowie ci pracują w oparciu o zintegrowane treści z zakresu edukacji polonistycznej, matematycznej, społeczno-przyrodniczej, plastyczno-technicznej i ruchowej. Ocenianie w klasach młodszych ma charakter opisowy, który uwzględnia rozwój intelektualny, emocjonalno-społeczny i fizyczny uczniów. Oprócz pracy dydaktyczno-wychowawczej prowadzone są zajęcia mające na celu uatrakcyjnienie pobytu uczniów w szkole. Są to przedstawienia teatralne, wyjazdy do kina, na basen, wycieczki klasowe oraz imprezy okolicznościowe.

Uczniowie klas I – III mogą także wykazywać się swoimi zdolnościami poprzez uczestnictwo w międzyklasowych konkursach recytatorskich, ortograficznych, czytelniczych i plastycznych.

Drugi etap kształcenia obejmuje klasy IV – VI.

Szkoła posiada: 9 sal lekcyjnych, pracownię komputerową z dostępem do internetu, salę gimnastyczną, boisko szkolne do siatkówki i piłki ręcznej, bibliotekę i czytelnikę.

Placówka oferuje nie tylko doskonałe warunki do rozwijania wiedzy przewidzianej programem nauczania, ale daje możliwość samorealizacji i kształtowania własnych zamiłowań w wielu kołach zainteresowań.

Oferta zajęć pozalekcyjnych w szkole

Koło „Potrafię więcej”

- dla uczniów klas I – III.

Od bieżącego roku szkolnego najmłodszy i najzdolniejszy uczniowie klas nauczania zintegrowanego, raz w tygodniu, uczestniczą w pozalekcyjnych zajęciach koła: „Potrafię więcej”. Na zajęcia te uczęszcza 25 uczniów z klas II – III. Zajęcia dodatkowe z uczniami zdolnymi prowadzi nauczyciel kształcenia zintegrowanego Renata Kubit.

Praca z uczniem zdolnym na zajęciach pozalekcyjnych ma na celu dalsze rozwijanie jego zdolności. Jest działaniem nastawionym na jego szybszy rozwój, wyposażenie go w większy zakres wiedzy, kształtowanie myślenia twórczego. Czynne uczestnictwo uczniów w zajęciach pozalekcyjnych sprzyja kształtowaniu ich osobowości i rozwijaniu zainteresowań. W różnorodnych zajęciach każdy uczeń ma możliwość rozwijania swych zdolności i zainteresowań. Można powiedzieć, że na zajęciach koła „Potrafię więcej” zdolni uczniowie pracują: szybciej, więcej, na wyższym poziomie i niekonwencjonalnie.

Kółko astronomiczne

Od kilku lat w szkole działa Szkolne Koło Astronomiczne. Opiekunem jest Iwona Topolska. Na zajęcia uczęszczają chętni uczniowie klas szóstych, interesujący się astronomią. W ramach spotkań uczniowie rozszerzają swoją wiedzę dotyczącą Wszechświata (jego początków, budowy, przyszłości, a także wszystkich ciał niebieskich tj. gwiazdy, planety, komety itp. znajdujących się w Kosmosie). Wyszukują i gromadzą ciekawostki dotyczące zjawisk astronomicznych. Poprzez korzystanie z różnorodnych źródeł informacji odkrywają ogrom i piękno Kosmosu.

Podczas zajęć wykonują także różnorodne pomoce naukowe tj. plakaty, plansze poświęcone planetom, krzyżówki, albumy, gry planszowe wszystko o tematyce astronomicznej.

W ciepłe wiosenne wieczory uczniowie spotykają się na zajęciach w terenie, podczas których obserwują niebo i uczą się rozpoznawać najważniejsze gwiazdozbiory półkuli północnej, planety widoczne gołym okiem oraz najjaśniejsze gwiazdy.

W ramach kółka organizowane są wycieczki naukowe do miejsc związanych z astronomią (do Obserwatorium Astronomicznego w Krakowie i do Młodzieżowego Obserwatorium Astronomicznego w Niepołomicach na „Noc pod gwiazdami.”) Dzięki gościnności pracowników, uczniowie mogą dowiedzieć się, jak wygląda praca w Obserwatorium, zobaczyć najnowocześniejsze teleskopy i posłuchać wielu ciekawych informacji o najnowszych odkryciach w dziedzinie astronomii. Zajęcia prowadzone są również z udziałem zaproszonych gości, którzy dzielą się z nami swoją wiedzą, udostępniają własne zdjęcia obiektów astronomicznych, organizują pokazy itp.

W roku 2004 gościliśmy pana Aleksandra Trębaczka z Krakowa, który razem ze swoją ekipą przywiózł do nas największy przenośny teleskop, dzięki czemu mógł odbyć się wieczorny pokaz nieba. W spotkaniu uczestniczyli uczniowie naszej szkoły i niektórzy mieszkańcy Głowienki. Informacja o pokazie ukazała się w Internecie na stronie www.astronom.pl

Kółko ekologiczne

Szkolne kółko przyrodniczo – ekologiczne działa w Szkole Podstawowej w Głowieńce od wielu lat. Opiekun koła Małgorzata Walczyk stawia sobie za cel: kształtowanie świadomej postawy ucznia w stosunku do środowiska przyrodniczego, uświadomienie na piękno przyrody oraz potrzebę jej ochrony, zapoznanie z zagrożeniami środowiska (lokalnymi i światowymi), propagowanie działań zapobiegających zanieczyszczeniu środowiska, promowanie zdrowego stylu życia.

Edukacja ekologiczna to konkretne działania w środowisku i dla środowiska. To stwarzanie dzieciom takich sytuacji, aby samodzielnie dochodziły do określonych prawd i zasad, a co za tym idzie, aby umiały perspektywnie myśleć, dlatego zajęcia prowadzone są głównie metodami aktywnymi.

Podczas zajęć prowadzone są obserwacje ekologiczne, organizowane są wycieczki przyrodnicze, spotkania z ludźmi, którzy zajmują się ochroną środowiska oraz uroczystości szkolne i konkursy wiedzy przyrodniczo

-ekologicznej. Prowadzone są też zbiórki surowców wtórnych.

Uczniowie chętnie i z dużym zaangażowaniem uczestniczą w zajęciach, zwłaszcza tych prowadzonych w terenie bądź metodą projektów, organizują różne akcje w szkole, samodzielnie redagują i wykonują ulotki o treściach proekologicznych.

Kółko matematyczne

Koło matematyczne działa od kilku lat, opiekunem jest Barbara Pojnar. Wychodząc z założenia, że każdy uczeń, nawet posiadający skromny zasób wiadomości i umiejętności matematycznych, może je rozwinąć, gdy będzie dobrze pokierowany. Uczestnikami są wszyscy uczniowie zainteresowani matematyką, choć niekoniecznie uzdolnieni matematycznie. Na zajęciach członkowie koła z wielkim zaangażowaniem rozwiązują łamigłówki logiczne i nietypowe problemy matematyczne, a także poznają ciekawostki i fakty z historii matematyki. Przygotowują się również do różnorodnych konkursów matematycznych i logicznych: szkolnych (Mistrz Matematyki, Mistrz Łamigłówki Matematycznej), międzyszkolnych, ogólnopolskich (Alfik Matematyczny, Test Matematyka Plus, Rebus Matematyczny, Wyspa Zagadek), a nawet międzynarodowych (Kangur, Geniusz Logicus), niejednokrotnie osiągając sukcesy.

Koło cieszy się dużą popularnością, o czym świadczą chociażby wyniki przeprowadzonej w szkole ankiety.

Kółko informatyczne

Na kółko komputerowe uczęszcza 23 uczniów. Opiekunem jest Mariola Pęcherek. Zajęcia odbywają się dwa razy w tygodniu. Jest podział na grupy. Podczas ich trwania uczniowie kształcą umiejętność posługiwania się komputerem i jego podstawowymi urządzeniami (myszką, stacją dysków, modemem, drukarką) jak również umiejętność samodzielnego rozwiązywania prostych problemów za pomocą komputera oraz korzystania z niego podczas uczenia się innych przedmiotów.

Kółko języka angielskiego:

Kółko języka angielskiego jest prowadzone społecznie od kilku lat przez Tomasza Pojnar. W ciągu swojej historii praca na zajęciach przybierała różne formy praca z programami multimedialnymi, oryginalnymi materiałami video czy też piosenkami anglojęzycznymi. W chwili obecnej zajęcia kółka skupiają uczniów szczególnie zainteresowanych językiem angielskim, uczniów przygotowujących się do konkursów językowych. Dzieci na zajęciach rozszerzają swoje wiadomości poprzez czytanie lektur anglojęzycznych, oglądając filmy o Wielkiej Brytanii czy też poznając gramatykę i słownictwo wykraczające poza program szkoły podstawowej.

Szkolne Koło Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych „Wędrowiec”

SK PTSM zostało utworzone we wrześniu 1995 r., a w styczniu 1996 r. zarejestrowane jako koło PTSM. Opiekunem koła jest Małgorzata Borowska. Od początku działalności podstawowym celem koła jest pro-pagowanie turystyki kwalifikowanej wśród uczniów. Podczas zajęć koła, poprzez naukę, zabawę, udział w imprezach

turystycznych uczniowie poznają najbliższy region, jego historię, kulturę i środowisko przyrodnicze. Rajdy, zloty i złazy, w których biorą udział (a jest ich niemało) dają okazję do poznania unikalnych walorów przyrodniczych i krajobrazowych Beskidu Niskiego i Bieszczadów. Ważnym aspektem działalności koła jest także wdrażanie dzieci do poszanowania środowiska naturalnego, kształtowanie poprawnych relacji interpersonalnych i norm współpracy w grupie, integracja zespołu rówieśniczego.

Najbardziej lubianą przez uczniów formą działalności jest udział w rajdach i zlotach. Jednak zgodnie z Kartą Turysty, której jeden z punktów mówi: „Zwiedź to, o czym czytałeś, przeczytaj o tym, co masz zwiedzić”, zawsze solidnie przygotowuj się do wypraw, szczególnie że podczas każdej z nich odbywa się wiele konkursów. Studiują mapy, przewodniki, szukają informacji w internecie, no i oczywiście uczą się piosenek turystycznych. W efekcie członkowie koła zdobywają liczne nagrody w dziedzinie ekologii, wiedzy krajoznawczej i turystycznej, wygrywają konkursy piosenki.

Nieprzerwanie od 1995 r., biorą udział w: Wojewódzkich Zlotach Młodzieży PTSM, rajdzie „Międzyzdroje”, Regionalnym Rajdzie Śladami Wincentego Pola, Wojewódzkim Zlocie Dukielskim, Zlocie SK PTSM „Beskidzka Wiosna”, rajdzie „Śladami Historii i Legend” i wielu innych. Ponadto koło organizuje wiele imprez turystycznych, biwaków i wyjazdów tylko dla własnego koła. Koło turystyczne jest bardzo popularne wśród uczniów. Działa od 12 lat, a co roku należy do niego ponad 30 osób.

Grupa perkusyjna „Melorytm” „Jazzgot”.

Zespół założony w 1980 r. przez Tadeusza Warchoła szybko stał się zespołem znaczącym, nie tylko w środowisku lokalnym, ale również w kraju. Wykorzystując rozbudowane instrumentarium perkusyjne C.Orffa, grupa prezentuje bogaty i różnorodny repertuar, poczynając od miniatur muzycznych kompozytorów polskich i obcych, poprzez znane tematy „poważnej” muzyki filmowej i rozrywkowej, sięga aż do popularnych standardów jazzowych, wśród których szczególne miejsce zajmuje ragtime. Grupę perkusyjną tworzą dziewczęta i chłopcy (8 – 11 osób). Są to uczniowie szkoły podstawowej, gimnazjum i szkół ponadgimnazjalnych. Średnio staż członka w zespole wynosi 5-6 lat. Zespół wykorzystuje wyłącznie własne partytury (aranżacje, instrumentacje, opracowania muzyczne), pozwalające na szeroką prezentację możliwości kolorystycznych, brzmieniowych i wyrazowych dostępnego instrumentarium. W maju 2001r. zespół nagrał płytę zatytułowaną „JAZZGOT” z okazji jubileuszu 20-lecia grupy i wtedy właśnie przyjął ten tytuł jako swoją nazwę. Grupa perkusyjna JAZZGOT w swoim obecnym składzie jest kontynuacją wieloletniej tradycji zespołowego muzykowania w grupie perkusyjnej MELORYTM

Z kroniki zespołu

- 1981 – 2001: ponad 100 występów, koncertów z okazji uroczystości szkolnych, środowiskowych, rocznic i świąt państwowych, na konferencjach metodycznych nauczycieli muzyki i nauczania początkowego, konferencjach kuratorów oświaty, dyrektorów szkół,

zajęciach pokazowych dla studentów SN, WSP, UMCS, warsztatach muzycznych, praktykach pedagogicznych studentów w zespole, zajęciach pokazowych dla nauczycieli i rodziców,

- 1983 – 1996: 14-krotny laureat I nagrody Wojewódzkich Przeglądów Szkolnych Zespołów Artystycznych

-1985: koncert na Ogólnopolskiej Konferencji Wizytatorów Metodyków Muzyki, prezentacja dorobku kulturalnego województwa Polski południowej,

- 1987: koncerty na IV Międzynarodowym Seminarium Orffowskim, reprezentowanie szkoły polskiej na zaproszenie polskiej Sekcji Stowarzyszenia Wychowania Muzycznego ISME,

- 1988: koncerty w ramach warsztatów i przesłuchań konkursowych XV Ogólnopolskiego Festiwalu Kultury Młodzieży Szkolnej (Kielce, Starachowice, Ostrowiec Świętokrzyski),

- koncert konkursowy – Filharmonia Świętokrzyska im. O. Kolberga,

- koncert galowy Amfiteatr „Kadzielnia” z udziałem PR i TV, nagroda główna festiwalu „Złota Jodła”,

- 1990: pożegnalny występ pierwszego składu zespołu i debiut grupy młodszej. Wykonanie „Mszy beatowej” K. Gaertner, cykl koncertów noworocznych dla mieszkańców gminy Miejsce Piastowe, koncert wiosenny z grupą teatralną: „O komarze i orkiestrze”, „Peer Gynt”, występ na otwarciu XX Międzynarodowej Olimpiady Szkół Specjalnych Euroregion Karpacki, „Pory Roku”, występ w koncercie „Bliżej Unii Europejskiej”, „Jest taki wieczór”, Koncert Majowy.

Muzyczny Teatr Miniatur

Zespół Muzycznego Teatru Miniatur działa od 1991 r. Jego założycielką i prowadzącą jest Mariola Smektała. Początkowo był to Zespół Gimnastyki Artystycznej. Z biegiem lat przekształcił się w Teatr Muzyczny będący najwszechstronniejszą formą wyrazu artystycznego, bowiem jest syntezą sztuk: tańca, muzyki i plastyki. Skupia on corocznie około 90 uczniów. Na zajęciach uczniowie mają okazję zaspokajać swoje zainteresowania muzyczno - ruchowe. Silne przeżycia emocjonalne, jakich dostarcza muzyka wraz z tańcem, mają wpływ na rozwój wrażliwości estetycznej i emocjonalnej uczęszczających na zajęcia uczniów, wyrabiają estetyczne nawyki ruchowe, podnoszą kulturę ruchową oraz wpływają na pogłębienie zainteresowania muzyką i tańcem jako dziedzinami sztuki.

W okresie swojej działalności zespół stworzył kilka dużych widowisk scenicznych: „Puls życia”, „Peer Gynt”, „Pory roku”, „Misterium Bożonarodzeniowe”, „Koncert z okazji Narodowego Święta Niepodległości”, „Koncert Jubileuszowy 10-lecia zespołu”, „Koncert Wiosenny”. Był współtwórcą koncertu „Jest taki wieczór”. W przygotowanych programach widzowie i słuchacze mieli możliwość na żywo doświadczyć połączenia wielu sztuk: tańca, baletu, pantomimy, gestu, słowa, muzyki – wszystko w pełnej oprawie scenograficznej, choreograficznej z wykorzystaniem oświetlenia scenicznego, kostiumów, itd. Każde widowisko charakteryzowało się bardzo wysokim poziomem wykonania, dużym ładunkiem emocjonalnym i nowatorską formą przekazu treści.

Zespół występował również gościnnie, m.in. z okazji: 110-lecia Kółka Rolniczego, 60-lecia Gminy Miejsce Piastowe, Mikołajkowego Przeglądu Zespołów

Tanecznych w WDK w Krośnie, koncertu „Blżej Unii Europejskiej” w Rogach, koncercie jubileuszowym zespołu „Melorytm”, oraz z okazji promocji płyty zespołu „Melorytm” w Iwoniczu Zdroju.

Zespół Muzycznego Teatru Miniatur brał również udział w przeglądach zespołów artystycznych zdobywając:

- I miejsce w Międzygminnym Konkursie Mini – Lista Przebojów,
- I miejsce w Międzygminnym Przeglądzie Amatorskich Zespołów Artystycznych,
- nagrodę główną w III Gminnym Przeglądzie Grup Kołędniczych i Obrzędowych,
- wyróżnienie na Festiwalu Teatrów Dziecięcych z udziałem zespołów zagranicznych.

Od początku swojej działalności zespół zaprezentował również ponad 50 występów z okazji uroczystości szkolnych, konferencji metodycznych dla nauczycieli, zajęć pokazowych dla nauczycieli i rodziców.

Kółko teatralne

Powstało w 1993 r. Jego opiekunem jest Dorota Hejnar. Początkowo na spotkania uczęszczali uczniowie klas IV – VIII, obecnie IV – VI. Zajęcia odbywają się w dwóch grupach wiekowych. Uczestniczy w nich zawsze ponad 40 dzieci. Aktorzy mogą poszczycić się uczestnictwem w różnego rodzaju przeglądach i konkursach. Programy, przygotowywane przez uczniów, przedstawiane były na uroczystościach szkolnych i środowiskowych:

- 1995 r. – program artystyczny z okazji 110 rocznicy powstania Kółka Rolniczego w Głowieńce,
- 1998 r. – program z okazji 200 rocznicy urodzin Adama Mickiewicza,
- 2000 r. – 150 rocznica śmierci wieszczki Juliusza Słowackiego,
- 2001 r. – „Jak mocny dąb wyrósł nad stulecia” – program artystyczny poświęcony Prymasowi Tysiąclecia,
- 2003 r. – program artystyczny z okazji 25-lecia Pontyfikatu Jana Pawła II.

Spektakle oglądają uczniowie, rodzice, władze samorządowe, mieszkańcy Głowieńki.

Koło origami

W roku szkolnym 2006/07 z koła matematycznego wyodrębniło się koło origami modułowego. Prowadzącą zajęcia jest Małgorzata Borowska. Konstruowanie wspaniałych brył z papieru bez użycia nożyczek i kleju ma wielu zwolenników, chociaż wymaga wielkiej cierpliwości, staranności i pracowitości. Pracując nad coraz bardziej skomplikowanymi modelami figur, uczniowie rozwijają przede wszystkim wyobraźnię przestrzenną, ćwiczą koordynację wzrokowo-ruchową, koncentrację i precyzję ruchów, uczą się w łatwy sposób własności figur płaskich i przestrzennych oraz konstrukcji geometrycznych, szkolą cierpliwość, poznają zasady kompozycji oraz wycucie proporcji.

Na zajęcia kółka uczęszcza 16 osób. Na początkowych zajęciach uczniowie poznali historię origami, podstawowe zgięcia i bazy oraz znaczenie symboli stosowanych na diagramach. Origami modułowe jest proste w fazie tworzenia modułów, trudności pojawiają się w momencie składania ich w wielościan. Do stworzenia niektórych brył potrzeba kilkadziesiąt, a nawet kilkaset elementów.

W grupie ta żmudna praca idzie szybko i jest przyjemna, pod warunkiem, że moduły wykonywane są w sposób precyzyjny. Etap końcowy to złożenie bryły w całość. Dokonują tego uczennice o największych zdolnościach manualnych.

Sport w szkole

Integralną częścią procesu wychowawczego realizowanego w szkole jest aktywizacja uczniów do udziału w szeroko pojętej rekreacji ruchowej. Prowadzącymi zajęcia sportowe są Mariola Smektała oraz Piotr Zajdel.

Sport szkolny jest od szeregu lat mocną wizytówką placówki, a osiągnięcia sportowe wychowanków służą promocji szkoły w środowisku lokalnym. Dzieje się tak ponieważ młodzież chętnie uczestniczy w różnego rodzaju formach aktywności ruchowej, stając do rywalizacji w zawodach sportowych począwszy od szczebla gminy, a na etapie województwa kończąc. Rywalizacja sportowa opiera się w głównej mierze o kalendarz imprez w ramach Igrzysk Młodzieży Szkolnej. Na poziomie gminy szkoła od szeregu lat plasuje się w czołówce biorąc pod uwagę wyniki rywalizacji sportowej opierającej się o gry zespołowe, a także lekkoatletykę. Pomimo skromnej bazy sportowej (brak odpowiedniej sali sportowej) uczniowie dzięki własnemu zaangażowaniu oraz pracy nauczycieli fascynatów i społeczników, niejednokrotnie odnosili sukcesy w rywalizacji z uczniami szkół z Krosna, Jasła, czy Sanoka. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, iż nasi mali sportowcy kilkakrotnie mieli zaszczyt reprezentować szkołę w zawodach wojewódzkich.

W roku 1996 – w porozumieniu z dyrekcją szkoły oraz dzięki pomocy rodziców założony został Uczniowski Klub Sportowy „Lider”. Założycielem był Piotr Zajdel. Pomysł zyskał pozytywny oddźwięk. Realizacja założeń statutowych klubu stworzyła dobry klimat w środowisku lokalnym do sportu szkolnego. Wiodącą sekcją klubu jest od początku piłka nożna, a prowadzona systematyczna praca treningowa pozwala rozwijać uczniom umiejętności z zakresu futbolu.

Uzyskana w roku 2003 licencja klubowa pozwoliła do przystąpienia drużyny „Orlików” do rozgrywek terenowej ligi prowadzonej przez OZPN w Krośnie. Zaangażowanie ze strony uczniów, poparcie i pomoc ze strony wielu sympatyków klubu pozwala prowadzącemu zajęcia Piotrowi Zajdłowi realizować własne pomysły związane z działalnością klubu.

Sport w szkole to także szeroko rozumiana rekreacja ruchowa. Od szeregu lat nauczyciele w organizują naukę pływania na basenie. Uczniowie mają też możliwość doskonalenia własnych umiejętności z zakresu sportów zimowych, dzięki, organizowanym wyjazdom na narty czy lodowisko.

Gimnastyka korekcyjno-kompensacyjna

W roku szkolnym 1995/96 rozpoczęto w szkole realizację programu z gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej. Potrzeba wprowadzenia tej formy ćwiczeń wynikała z narastającej liczby uczniów, u których zauważono nieprawidłowości w postawie ciała, wynikające z siedzącego trybu pracy w szkole oraz spadającej aktywności ruchowej.

Zakres wad okazał się dość duży, poczynając od skrzywień skoliozycznych, poprzez wady kręgosłupa w płaszczyźnie przodotylniej, wady klatki piersiowej

i nóg, a skończywszy na dzieciach otyłych i wykazujących obniżony poziom sprawności fizycznej. Uczniowie podzieleni zostali na grupy (12 - 16 osób), a zajęcia odbywają się 2 razy w tygodniu dla każdej z grup. W ciągu roku szkolnego zajęcia mają w większości formę ćwiczeń ścisłych, przeplatanych zabawami o charakterze korekcyjnym. Atrakcyjnym uzupełnieniem ćwiczeń są organizowane i przeprowadzane zajęcia na basenie. Podczas ćwiczeń realizowane są zadania, takie jak: wyrobienie u dziecka prawidłowej postawy ciała we wszystkich sytuacjach dnia codziennego, wytworzenie silnej i wytrzymałej stabilizacji mięśniowo-więzadłowej kręgosłupa po uprzednim usunięciu dystonii mięśniowej, wdrożenie do rekreacji ruchowej, uwzględniającej elementy profilaktyki i korekcji.

Głównym celem prowadzonych przez nauczycieli wychowania fizycznego (Mariolę Smektałę i Piotra Zajdla) zajęć jest korygowanie u dzieci istniejących zaburzeń statyki ciała i doprowadzenie jej w miarę możliwości do prawidłowego stanu.

Z każdym rokiem systematycznie wzbogacana jest baza sprzętowa, aby podnieść efektywność i uatrakcyjnić zajęcia.

W ramach profilaktyki rodzice informowani są o postępach swoich dzieci, a prowadzona gazetka ścienna pomaga zaznajomić się z zagadnieniami gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej. Ważnym elementem pedagogizacji rodziców na temat występujących wad postawy oraz metod ich zapobiegania były – w ramach wywiadówek z wychowania fizycznego lekcje pokazowe.

Samorząd Uczniowski:

Opiekunem jest Lucyna Kandefer. W bieżącym roku szkolnym samorząd podjął szereg działań organizując:

konkursy szkolne:

„Idzie jesień złotymi krokami” – konkurs poezji o tematyce jesiennej, konkurs na najładniejszy stroik klasowy, na najciekawszy strój karnawałowy, na klasową gazetkę, konkurs plastyczny – „Jak bezpiecznie spędzić ferie zimowe?”.

akcje:

- „I ty możesz być św. Mikołajem” – akcja prowadzona jest zawsze końcem listopada. Zebrane maskotki przekazywane są do PCK bądź trafiają bezpośrednio do dzieci z ubogich rodzin w Głowieńce.

- „Podziel się, aby innym było łatwiej”. Akcja prowadzona jest przed Świętami Bożego Narodzenia i Świętami Wielkanocnymi. Polega na zbiorce produktów żywnościowych, które następnie przekazywane są do Koła Charytatywnego w Głowieńce. W ten sposób chcemy pomóc potrzebującym rodzinom w Głowieńce.

- Dokarmiamy ptaki zimą. Akcja odbywa się wg ustalonego harmonogramu.

zabawy: andrzejki, zabawa karnawałowa

Członkowie SU na bieżąco informują o wydarzeniach szkolnych prowadząc gazetkę ścienną.

Codziennie przewodnicząca SU losuje: „Szczęśliwy Numer”. Uczeń wpisany w dzienniku, pod wylosowanym numerem, w danym dniu nie jest pytany z żadnego przedmiotu. Z przywileju tego nie można korzystać w przypadku prac pisemnych: sprawdzianów, kartków.

Zuchy

Szkoła może poszczycić się jedyną w gminie Miejsce Piastowe Gromadą Zuchową. Gromada Zuchowa: „Krasnoludki” powstała w roku szkolnym 2001/2002. Opiekunem jest Alicja Gonet. Dzieci przychodzą do Gromady, bo w niej jest wesoło, bo można się w niej bawić, można chodzić w mundurku.

Każde dziecko zostaje zuchem po złożeniu obietnicy zuchowej i stara się przestrzegać praw i reguł postępowania.

Obietnica zuchowa jest najbardziej uroczystym obrzędem w życiu każdego zucha, który otrzymuje wówczas „Znaczek Zucha”. Każda zbiórka jest ważna, bo na każdej może zdarzyć się jakaś przygoda i dobra zabawa. Są także zbiórki ważniejsze od innych, na których dostaje się kolejną gwiazdkę i te po których można przyszyć do rękawa mundurka kolejną sprawność indywidualną lub zbiorową. Miły nastrój w gromadzie wprowadzają piosenki i płaśy, które zachęcają do zabawy i integrują grupę.

W szkole organizujemy wiele imprez kulturalnych i artystycznych: wyjazdy do kina, teatru, koncerty środowiskowe, okolicznościowe programy artystyczne, spotkania z ciekawymi ludźmi. We współpracy z parafią organizujemy rekolekcje, pielgrzymki, jasełka.

Zapewniamy uczniom rozrywkę, organizując dyskoteki, zabawy, wycieczki klasowe, rajdy turystyczne, wyjazdy na basen, narty, łyżwy.

Uczniowie uczestniczą w licznych konkursach przedmiotowych: międzynarodowych, kuratorskich międzyszkolnych i szkolnych, osiągając wysokie wyniki. Biorą również udział w zawodach sportowych, zajmując czołowe miejsca na szczeblu gminy, powiatu, rejonu, województwa.

Szkoła realizuje projekty edukacyjne: „Szlakiem ciekawych miejsc historyczno - przyrodniczych Głowieńki”, „Benedykt Wierdak patron mojej szkoły”, „Każdy uczeń wie, co robić ze zużyтым sprzętem elektrycznym – elektronicznym (ZSEE)”.

Od września 1999 r. działa w szkole oddział przedszkolny. Obejmuje fachową opieką, zarówno wychowawczą jak i dydaktyczną, dzieci w wieku od 3-5 lat. Prowadzenie tak zróżnicowanej wiekowo grupy stwarza niepowtarzalną rodzinną atmosferę, umożliwiając szerokie respektowanie indywidualnego rozwoju dziecka. Praca ta wymaga dużego wysiłku, jednak wyniki sprawiają satysfakcję i rekompensują z nadwyżką nakład pracy.

W przedszkolu dziećmi opiekują się: Renata Kluk, Edyta Mercik, Bożena Kozicka, Agnieszka Rychel. Smaczne obiady gotują: Monika Matelowska Szydło, Maria Kubit. Pełną spiżarnię zapewnia Maria Lula. O porządek dba Maria Kubit.

Największe sukcesy naszych uczniów

przedmiotowe:

- 1985 r.**- Agnieszka Guzik finalistka Wojewódzkiego Konkursu Historycznego,
1998 r. I miejsce w IV finale Konkursu o Puchar Przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego,
1999 r. Łukasz Półchłopek finalistą Wojewódzkiego Konkursu Historycznego,
2004 r. wynik bardzo dobry w Międzynarodowym Konkursie Kangur Matematyczny dla Filipa Półchłopka i Mateusza Guzika,
2005 r. II miejsce zespołowo w Wojewódzkim Konkursie Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego,
2006 r. udział Natalii Guzik i Agnieszki Hejnar w finale krajowego konkursu „Wyspa Zagadek” w Gdyni, III miejsce w województwie w Ogólnopolskim Konkursie Historycznym „Krag” i III miejsce w województwie, 149 w kraju w Ogólnopolskim Konkursie Alfik Matematyczny dla Pauliny Janusz, wyróżnienie w Ogólnopolskim Konkursie: „Rebus Matematyczny” dla Pauliny Janusz i Izabeli Wiśniewskiej.

artystyczne:

- 1988 r.** „Złota Jodła” nagroda główna na XV Ogólnopolskim Festiwalu Kultury Młodzieży Szkolnej w Kielcach dla zespołu Melorytm, wyróżnienie w X Ogólnopolskim Konkursie Twórczości Plastycznej Dzieci „Gdybym był pisarzem, malarzem...” dla Katarzyny Stasik, Magdaleny Kubit, Grzegorza Stasika, III miejsce w Wojewódzkim Konkursie Krasomówczym w Rzeszowie dla Małgorzaty Zajdel.

- 1998 r.** wyróżnienie dla Muzycznego Teatru Miniatur na Festiwalu Teatrów Dziecięcych „XX Puchar Uśmiechu” z udziałem zespołów zagranicznych.

sportowe:

- 1982 r.** III miejsce w VII Wojewódzkich Igrzyskach Sportowych Młodzieży Szkolnej w Piłce Ręcznej Chłopców,
1988 r. Srebrny Medal dla Grzegorza Stasika i czwarte miejsce dla Jacka Zajdla w Mistrzostwach Polski LZS w skokach narciarskich otwartych i kombinacji norweskiej w Wiśle,
1989 r. III miejsce w VIII Wojewódzkich Igrzyskach Sportowych Młodzieży Szkolnej w Piłce Koszykowej Dziewcząt,
1998 r. V miejsce w Wojewódzkich Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Mini Piłce Koszykowej Dziewcząt, III miejsce w Wojewódzkich Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Mini Piłce Ręcznej Chłopców,
2001 r. III miejsce w Półfinale Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Piłce Ręcznej Chłopców, III miejsce w Półfinale Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Piłce Koszykowej Dziewcząt,
2003 r. IV miejsce w Wojewódzkich Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Mini Piłce Ręcznej Chłopców, 9 miejsce Mateusza Zuzaka i 60 miejsce Zuzanny Jasłowskiej w Wojewódzkich Indywidualnych Biegach Przełajowych,
2006 r. III miejsce w półfinale Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Piłce Koszykowej Dziewcząt.

Wybitni absolwenci i wybitne osoby związane ze szkołą w Głowie.

prof. dr hab. Czesław Guzik

W 1952 r. ukończył Szkołę Podstawową w Głowie. Obecnie mieszka w Krakowie.

Ukończył geografię na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz Wydział Rolniczy na Akademii Rolniczej w Krakowie. Od zakończenia studiów – związany z Uniwersytetem Jagiellońskim. Stopnie naukowe: doktor nauk przyrodniczych, doktor habilitowany w zakresie geografii ekonomicznej. Tytuł naukowy – profesor nauk o Ziemi.

Dorobek naukowy: ponad 120 prac publikowanych w kraju i za granicą. Staże naukowe, m. in.: w Austrii, Niemczech i Stanach Zjednoczonych. Członek wielu Komisji i Towarzystw Naukowych. Zastępca przewod-

niczącego Komisji Nauk Geograficznych Krakowskiego Oddziału Polskiej Akademii Nauk (druga kadencja). Wykładowca na Uniwersytecie Jagiellońskim, na Akademii Rolniczej w Krakowie, w Uniwersytecie Trzeciego Wieku oraz w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Krośnie (profesor zwyczajny).

prof. dr hab. Jan Machnik

Pośrednio związany ze Szkołą Podstawową w Głowie. Jego rodzice pracowali w szkole jako nauczyciele. Po ukończeniu gimnazjum prowadził w naszej szkole drużynę harcerską.

Studiował archeologię na UJ w Krakowie i na uniwersytecie w Poznaniu. W latach od 1966 – 1990

kierownik Zakładu Archeologii Małopolskiego Instytutu Historii Kultury Materialnej w Krakowie. Od 1968 r. wykładowca UJ, od 1976 jego profesor. Od 1990 członek Międzynarodowej Unii Nauk Pre- i Protohistorycznych (UISPP). Od 1992 członek PAU. Od 1966 redaktor *Sprawozdań Archeologicznych*. Zajmuje się problematyką młodszych faz neolitu, początkami epoki brązu w Europie Środkowej. Prowadził prace wykopaliskowe w Polsce, na Słowacji, Ukrainie, a także we Francji. Obecnie mieszka w Krakowie.

dr hab. Kazimierz Buczek

W 1961 r. ukończył Szkołę Podstawową w Głowie. Studiował w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Rzeszowie (Wydział Elektryczny) oraz na Politechnice Warszawskiej (Wydział Elektryczny, Instytut Sterowania i Elektroniki Przemysłowej). Od 1994 r. doktor habilitowany. Autor lub współautor ponad 150 prac naukowych, w tym: 3 monografie, 37 artykułów naukowych, 25 referatów opublikowanych w materiałach konferencyjnych międzynarodowych, 21 referatów opublikowanych w materiałach konferencyjnych krajowych, 24 twórczych prac zawodowych dla przemysłu, 13 patentów, 8 ekspertyz. Autor lub współautor 3 skryptów dla studentów. Organizator 17 Konferencji Naukowych, w tym 9 o zasięgu międzynarodowym. Członek Komitetów Naukowych kilkunastu konferencji, w tym obecnie Krajowej Konferencji Naukowej „Sterowanie w Energoelektronice i Napędzie Elektrycznym SENE. Laureat wielu nagród, odznaczeń i medali. Prowadził 3 zakończone przewody doktorskie. Jest laureatem wielu nagród, odznaczeń i medali. Obecnie mieszka w Rzeszowie.

dr hab. Halina Wojciechowska

Obecnie mieszka w Rzeszowie. Absolwentka Studium Nauczycielskiego w Krośnie oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego (kierunek: biologia), Starszy wykładowca, kierownik Pracowni Dydaktyki Biologii na Wydziale Biologii i nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego. Autorka prac badawczych, dydaktycznych, popularnonaukowych, współautorka encyklopedii biologicznych oraz tłumaczonego z języka angielskiego podręcznika biologii. Oprócz pracy zawodowej jej pasją to poznawanie świata poprzez podróże, książki i praca w ogrodzie.

dr inż. Józef Zajdel

Jest absolwentem Szkoły Podstawowej w Głowie. W latach 1955-1961 studiował na Politechnice Częstochowskiej (tytuł inż., specjalność maszyny i urządzenia energetyczne). Lata 1961-1999 praca naukowo – dydaktyczna na Politechnice Częstochowskiej (Instytut Ma-

szyn Ciepłych oraz Katedra Kotłów i Termodynamiki asystent, adiunkt, starszy wykładowca). W 1973 r. obronił pracę doktorską na Politechnice Śląskiej w Gliwicach (tytuł doktor nauk technicznych). Pełnione funkcje, m.in.: kierownik Zakładu Energetyki Ciepłej w Instytucie Maszyn Ciepłych, z-ca dyrektora Instytutu Maszyn Ciepłych Politechniki Częstochowskiej, opiekun Studenckich Kół Naukowych. Dorobek naukowy: kilkanaście publikacji i referatów, udział w konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, kilkadziesiąt opracowań dla przemysłu i gospodarki narodowej (współautor), kilka patentów (współautor), przyjętych przez Polski Urząd Patentowy. Obecnie mieszka w Częstochowie.

mgr Barbara Templin

Absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego, filologii polskiej, dziennikarka, wydawca i redaktor naczelna ogólnopolskiego miesięcznika ekologicznego: „Ekoświat”. Mieszka we Wrocławiu. W 1971 r. otrzymała tytuł magistra Wydziału Filologii Polskiej UJ. W 1975 r. ukończyła Dziennikarskie Studium Podyplomowe przy SDP w Warszawie. W latach 1972-77 redaktor „Nowin Rzeszowskich”; 1978 - 92 redaktor publicysta w „Słowie Polskim” we Wrocławiu, wydawca i redaktor naczelna ogólnopolskiego Miesięcznika Ekologicznego „Raj”, potem (w 1997) przekształconego w „Ekoświat”. 35 lat pracy w dziennikarstwie liczne artykuły, również pod pseudonimem Barbara Gabor. Odznaczenia: Srebrny i Złoty medal Ministra Ochrony Środowiska za zasługi dla edukacji ekologicznej w Polsce; medal „Za Zasługi dla Ochrony Przyrody i Kształtowania Środowiska”; medal „Nauczającym, jak chronić środowisko”; nagroda za stworzenie najlepszego czasopisma o ochronie środowiska w Polsce i miejsce w „Złotej Piętnastce” tygodnika „Prawo i Życie”; wyróżnienie specjalne w kategorii „Ochrona środowiska” Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich; Statuetka NFOŚiGW w Warszawie „O zieloną, czystą Polskę”; Złoty Krzyż Zasługi (2005 r.), Złoty Medal Aeroklubu PRL (1978 r.); Brązowa Odznaka PCK (1979 r.)

Z przyczyn od nas niezależnych, mogły zostać pominięte nazwiska osób związanych ze szkołą, za co bardzo przepraszamy.

Zespół redakcyjny w składzie: Lucyna Kandefer, Mariola Smektała, Iwona Topolska, Piotr Zajdel.

Dziękuję wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do powstania tego artykułu, poświęconego Szkole Podstawowej im. Benedykta Wierdaka w Głowie.

Nasza Szkoła w obiektywie

J.E. Ks. Arcybiskup Józef Michalik z wizytą w Szkole Podstawowej

11 listopad 2005

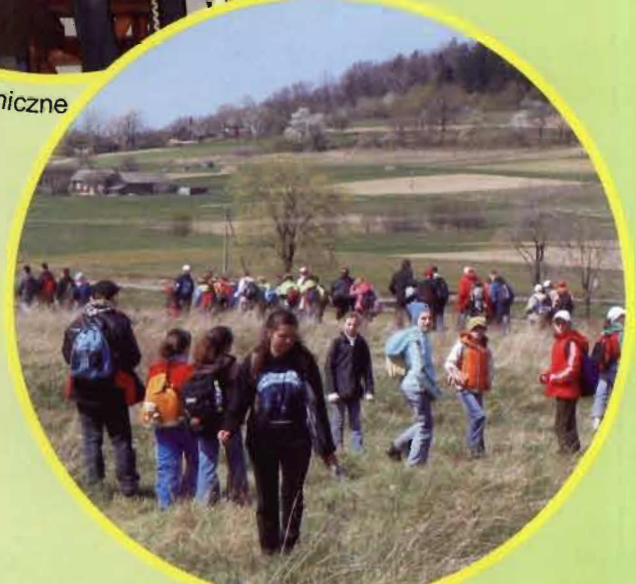
Kraków - obserwatorium astronomiczne

Stół wielkanocny

Koncert majowy

I rajd gminny

fot. arch. szkoły

Nasza Szkoła w obiektywie

Pielgrzymka pod krzyż papieski

Koncert majowy

Gimnastyka korekcyjna

Jest taki wieczór - koncert

Obietnica zuchowa

Nauka pływania - basen w Jaśle

Jasełka

Pasowanie na ucznia